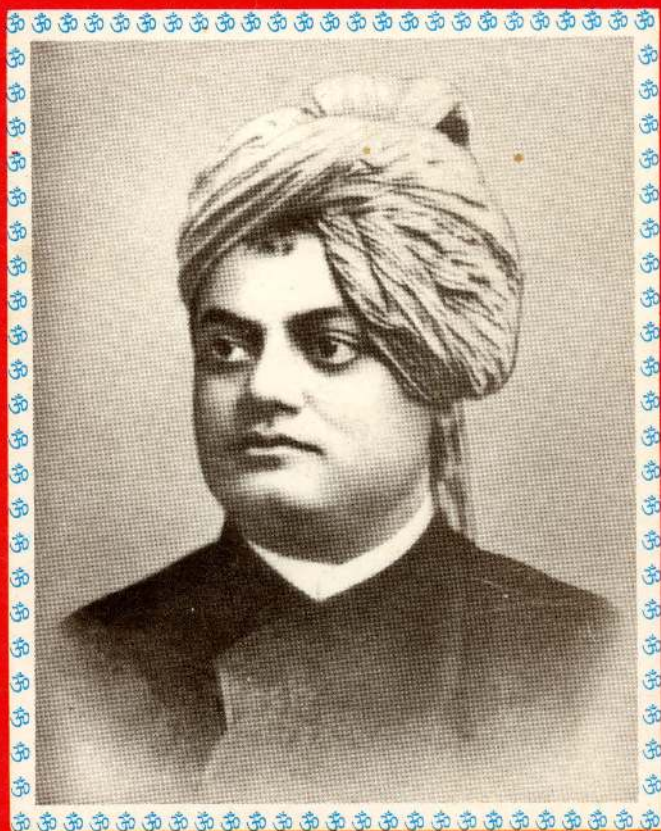

சுவாமி

வேலகாளந்தரின்

தெய்வீகக்

குரல்

தொகுப்பாசிரியர் :
பெ. சு. இராஜேந்திரன்

சுவாமி விவேகானந்தரின் தெய்வீகக் குரல்

நம்பிக்கை! நம்பிக்கை!!

- நம்மிடமே நம்பிக்கை!!!

பக்தி! பக்தி!!

- இறைவனிடம் பக்தி!!!

தொகுப்பாசிரியர்

பெ. சு. இராஜேந்திரன்

எமது இதயம் கனிந்த நன்றிகள்

HINDUSTHAN PUBLICITY BUREAU

No. 1 ,8th Street, Ram Nagar.

Nanganallur - Chennai- 600061

INDIA.

பதிப்பகம்

அஷ்டலக்ஷ்மி பதிப்பகம்,

த.பெ.இல - 1,

கண்டி வீதி,

கைதடி , இலங்கை.

ஆதார நூல்கள்

சென்னை ஹிந்து பத்திரிகை - 1897

Sayings and Utterances

A lecture delivered in London.

A Lecture delivered at Detroit

எழுமின்! விழிமின்!!

Historical Evolution of India

“ஹிந்து மதத்தினருக்கு அறை கூவல்” நூலினைத் தொடர்ந்து

பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் 163 வது

ஐயந்தி தினமாகிய 28 - 02 - 1998 முன்னிட்டு, 08 - 03 - 1998

அன்று இந்நூல் வெளியிடப்படுகின்றது.

பிரசார விலை :

இந்தியா - 12.50

பதிப்புரை

சுவாமி விவேகானந்தர் நாம் ஒவ்வொருவரும் செய்வதைப் போலவே அவரும் உண்டு, உடுத்தி, உறங்கி, நடந்து, எல்லா மனிதர்களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய பொதுவான உணர்ச்சிகள் அனைத்தையும் அனுபவித்துணர்ந்தார். ஆனால் அவரது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கணமும், அபாரமான சுய முயற்சியினால் அடையக்கூடிய மிக உயர்ந்த இலட்சியமாக, விளங்குகிறது. ஆண்மையின் சிகரம் போன்ற அந்த வாழ்க்கை நம்மை அறைகூவி அழைக்கிறது.

மகானான் சுவாமி விவேகானந்தர் இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்வதை வலியுறுத்தி இருக்கிறார் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால், வாழ்க்கையில் செயலாற்றாமல் இருக்கும்படி அவர் எப்போதுமே உபதேசிக்கவில்லை. கடவுள் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு சோம்பேறியாக அழுது கொண்டு இருக்கும் பக்தர்கள், எல்லாக் காலத்திலுமே கடுமையான கேலிப் பேச்சுக்கு ஆளாகி வந்திருக்கிறார்கள். நமது மகா புருஷர் சுவாமி விவேகானந்தர் நமது சமுதாயத்தில் ஆண்மை உணர்வையும் கடமை உணர்வையும் பாய்ச்ச இடைவிடாது பாடுபட்டு வந்தார். வாழ்க்கையின் பல்வேறு துறைகளில் மனிதனின் பெருமுயற்சிக்கும் சாதனைக்கும் மகத்தான உதாரணங்களாக அவர் நம்முன் நிற்கிறார். அந்தச் செயல் வீரரின் குழந்தைகள் நாம். நமது இரத்த நாளங்களில் பெருக்கெடுத்து ஓடுவது அவரின் இரத்தம்தான். முழுமை நிரம்பிய மகா புருஷராகிய அவர் சொர்க்கத்திலிருந்து கீழே குதித்துவிடவில்லை. தமது முயற்சி, அறிவுக் கூர்மை, மன வலிமை, தியாகம், முதலிய சக்திகளையும் ஆண்மைக்குரிய இன்னும் பல பண்புகளையும் கொண்டு தான் அவர் புகழ்மலையின் சிகரங்களை அடைந்தார். நமது வாழ்க்கையினாலும் அதே பண்புகளை ஓரளவாவது வெளிக்காட்ட முடியும் என்று நாமும் ஏன் நம்பிக்கை கொள்ளக்கூடாது? மகத்தான ஒரு இனமாக நாம் எழுந்து நிற்க வேண்டுமென்றால் கடந்த காலத்தில் வாழ்ந்த சுவாமிவிவேகானந்தரின் வாழ்க்கையையும் செய்கையையும் சரியான கண்ணோட்டத்துடன் நாம் அணுக வேண்டியது மிகவும் அத்தியாவசியம்.

வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்களை அடைவதில் தோற்றுப்போனவர்களை நாம் எப்பொழுதாவது நமது இலட்சியக் குறிக்கோளாகக் கருதியிருக்கிறோமா? கிடையாது. ஒரு போதும் இல்லை. தமது வாழ்வில் எடுத்துக்கொண்ட இலட்சியப்பணியில் முழு வெற்றிகண்ட மனிதர்களைத்தான் போற்றி வழிபட வேண்டும். என்று நமது பரம்பரை நமக்குக் கற்பித்திருக்கின்றது. சூழ்நிலைக்கு அடிமையாக வாழ்ந்தவன் நமது இலட்சியப் புருஷனாக ஒரு போதும் இருந்ததில்லை. சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலைகளுக்கு அதிபதியாகத் திகழ்ந்து தனது திறமையாலும் ஒழுக்கவலிமையாலும் சூழ்நிலையையே அடியோடு மாற்றித் தனது வாழ்க்கைப் பேரார்வத்தை எய்தி முடிப்பதில் பூரண வெற்றியடையும் வீரன்தான் நமது இலட்சிய புருஷன். தம்மைச் சுற்றி எல்லாத் திசைகளிலும் சூழ்ந்திருந்த சோர்வென்னும் காரிருளைத் தமது ஆத்மஜோதியால்

அகற்றி ஒளி சிந்தியவர்கள் - நிராசை சூழ்ந்த உள்ளங்களில் நம்பிக்கையை ஊட்டியவர்கள் - மரணத்தறுவாயில் இருந்தவர்களிடையேகூட உயிர்த் துடிப்பை ஊட்டியவர்கள் - வெற்றி, தெய்வீக ஊக்கம் என்ற ஜீவசித்திரத்தை மக்கள் முன்னே உயர்த்திப் பிடித்தவர்கள் - இத்தகைய மகாத்மாக்களைத்தான் வழிபடச் சொல்லி நமது பண்பாடு நமக்குக் கட்டளை இடுகிறது.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களையும் சிறைப்பிடித்து, உலகம் முழுவதையும் அடிமைப்படுத்திய பயங்கர கொடுங்கோலனான ராவணனைத் தமது வீரம், தீரம், அறிவுநுட்பம், மனோவலிமை ஆகிய பண்புகளின் சக்தியால் வென்று அடக்கிய ஸ்ரீ ராமன் நமது இலட்சிய புருஷன். அதைத் தொடர்ந்து வருவது ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் வாழ்க்கை. ஈடு இணையற்ற உடல் வலிமையும் அறிவாற்றலும் வாய்க்கப்பெற்றவர் அவர். அவற்றின் துணைகொண்டு, அவர், வெல்லப்பட முடியாத சக்ரவர்த்தியாகத் தாமே முடிசூட்டிக்கொண்டிருக்க முடியும். ஆனால், அவர் அப்படிச் செய்ய மறுத்துவிட்டார். ஒட்டுமொத்த வெற்றியின் வடிவமாகத் திகழ்ந்த வாழ்வு அவருடையது. நமது வழிபாட்டுக்கு உரியவையாகத் திகழ்வவை எல்லாம் எப்போதுமே இத்தகைய வெற்றி வாழ்க்கை மட்டுமே.

வாழ்க்கையில் தோற்றவர்களிடையே கடுமையான சில குறைபாடுகள் இருந்திருக்கவேண்டும் என்பது தெளிவு. தோற்றுப்போன ஒருவன் எப்படி நல்லொளி காட்டிப் பிறரை வெற்றிப்பாதையில் அழைத்துச் செல்ல முடியும்? காற்று வீசுகிற ஒவ்வொரு முறையும் தடுமாறுகிற விளக்கு நமது பாதைக்கு எவ்வாறு ஒளியூட்ட முடியும்? விண்ணளாவ நிமிர்ந்து நின்று ஆவேசத்துடன் வீசுகின்ற புயல்காற்றின் மத்தியிலும் மழையிலும், ஒளி மங்காமல் இடைவிடாது இருளை அகற்றிக் கொண்டு இருக்கும் கலங்கரை விளக்கைப் போன்று உறுதியாக நிற்கின்ற வாழ்க்கைதான் நமது வாழ்வென்னும் கப்பலை வெற்றிக் கரைக்கு வழி நடத்திச் செல்லமுடியும். இந்நூற்றாண்டில் அது சுவாமி விவேகானந்தரின் வாழ்க்கையும் உபதேசங்களும் தான் என்றால் மிகையாகாது.

1893, செப்டம்பர் 11ஆம் நாள் சுவாமிஜி சர்வமத மகாசபையில் பேசினார். அன்று தொடங்கியது ஒரு புதியயுகம். சுமார் நான்கு ஆண்டுகள் உலகில் பல நாடுகளுக்கும் சென்று இந்து சமயத்தின் வெற்றிக் கொடியைப் பறக்கவிட்டார். தாயகம் திரும்பும் வழியில் 1897 ஜனவரி 15ம் நாள் கொழும்பு வந்து சேர்ந்தார். அவர் வெற்றி வீரராக இலங்கைத் திருநாட்டிற்கு வந்து சென்ற நூற்றாண்டு நிறைவின் ஓராண்டு கொண்டாட்டங்கள் நிறைந்த காலக்கட்டத்தில் நிற்கிறோம் நாம்.

ஹிந்து சமயத்தினராகிய நாம் அவரின் தெய்வீகக் குரலை சிந்தித்து மீண்டும் நம்மை அதற்கு அர்ப்பணித்துக் கொள்ள வேண்டிய வேளை இது.....

நத்தான்,
236, செட்டியார் தெரு கொழும்பு - 11.

பெ. சு. இராஜேந்திரன்
தொகுப்பாசிரியர்

சுவாமி விவேகானந்தரின் நம்பிக்கை :

சகோதரர்களே! வாருங்கள்! நாம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள வேலையின் வடிவத்தை நேருக்கு நேர் பாருங்கள். வேலை மிக மேன்மை வாய்ந்தது, நாம் மிக எளியவர்கள். ஆனால் நாம் தெய்வீக ஒளிச்சுடரின் மைந்தர்கள், இறைவனின் புதல்வர்கள் வாழ்க, இறைவன் திருநாமம்.

வியாதி என்ன வென்று உங்களுக்குத் தெரியும்: மருந்தும் தெரியும். நம்பிக்கை மட்டும் இருந்தால் போதும் பணக்காரர்களென்றும், பெரிய மனிதர்களென்றும் அழைக்கப்படுகிறவர்களின் தயவை நாடவேண்டாம். இதயக்கனிவு இல்லாத அறிவு படைத்த இலக்கிய ஆசிரியர்களையும், அவர்களது ஈவிரக்க மற்ற செய்தித்தாள் கட்டுரைகளையும் பற்றி அக்கறை கொள்ள வேண்டாம். உங்களது உள்ளத்தில் சுடர் போன்ற நம்பிக்கையும், தீச்சுடர் போன்ற அநுதாப உணர்ச்சியும் குடி கொள்ளட்டும். நம்பிக்கை, நம்பிக்கை, நம்மிடமே தன்னம்பிக்கை; பக்தி, பக்தி இறைவனிடம் பக்தி, மேன்மை பெறுவதற்கான ரகசியம் இதுதான்.

தன்னம்பிக்கையில்லாதவதான் நாஸ்திகன். உபநிடதங்கள் யாவற்றினும் அழகானதான கடோபநிஷத்தைப் படித்தவர்களுக்கு இந்தக் கதை நினைவிருக்கும். அரசன் பெரிய யாகமொன்றைச் செய்து கொண்டிருந்தான். தானமாக நல்ல பொருள்களைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, உபயோகமற்ற பசுக்களையும் குதிரைகளையும் தானம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான். அந்த நேரத்தில் சிரத்தையுணர்வு அரசகுமாரனான நசிகேதனின் உள்ளத்தில் குடி புகுந்தது. 'சிரத்தை' என்ற சொல்லை நான் இங்கே மொழிபெயர்க்கப் போவதில்லை. மொழி பெயர்த்தால் தவறு ஆகிவிடும். சிரத்தை என்ற சொல்லுக்கு அற்புதமான பொருள் உண்டு. அதை புரிந்து கொள்வது மிக அடிப்படையான தேவை, நசிகேதனின் மனத்தில் அவ்வுணர்ச்சி எப்படி வேலை செய்கிறதென்று பார்ப்போம். உடனே அவன் தனக்குத் தானே கூறிக்கொண்டான்:

பஹுனாமேமி பிரதமோ பஹுனாமேமி மத்யம:

கிம்ஸ்வித் யமஸ்ய கர்த்தவ்யம் யன்மயாத்ய கரிஷ்யதி

(கட உபநிஷத் 1-1-5)

‘நான் பலரிலும் மேம்பட்டவன்; எவருக்கும், தாழ்ந்தவனல்லன்; எங்குமே நான் கடைசியல்ல; ஏதாவதொன்றைச் செய்ய முடியும்.’

இந்தத் தைரியம் அவனது மனத்தில் வளர்ந்தோங்கியது. “மரணம் என்றால் என்ன?” என்ற கேள்வி அவன் மனத்திலிருந்தது. அக்கேள்விக்கு விடைகாண அவன் விழைந்தான். யமலோகம் சென்று யமனைக் கேட்டால் தான் அதற்கு மறுமொழி கிடைக்கும். எனவே அங்கும் சென்றான். ஆண்மைமிக்க அந்த நசிகேதன் மரண தேவனின் இல்லத்து வாசலில் மூன்று நாட்கள் காத்திருந்த பின்னர் அவனைச் சந்தித்தான். அதற்குமேல் அவன் விரும்பிய ஞானத்தை எவ்வாறு பெற்றான். என்பதையெல்லாம் நீங்கள் அறிவீர்கள்.

இந்தச் சிரத்தையுணர்ச்சி உங்களுக்குள் குடிபுக வேண்டும்; மேல் நாட்டு இனத்தவரிடையே காணப்படுகிற உலகாயத சக்தியெல்லாம் இந்தச் சிரத்தையுணர்வில் பலனாக உண்டானவை தான். அவர்கள் தமது உடல் பலத்தில் நம்பிக்கை வைத்தே இவ்வளவு தூரம் முன்னேறியிருக்கிறார்கள் என்றால், நீங்கள் உங்களது ஆத்மாவில் நம்பிக்கை கொண்டால் இன்னும் எவ்வளவு அதிகமாக முன்னேற முடியும்!

நான் வேண்டுவது இத்தகைய சிரத்தையுணர்வுதான். நம்மிடமே நமக்கு நம்பிக்கை வேண்டும். நம் அனைவருக்கும் இது வேண்டும். இந்த நம்பிக்கையைப் பெற வேண்டிய பெரும் கடமை உங்களுக்கு உள்ளது. எல்லாவற்றையும் பரிகாசம் பண்ணுவது, எதைப் பற்றியும் முனைந்து சிந்தியாதிருப்பது ஆகிய இந்த நோய் நமது தேசிய இரத்தத்தில் நுழைந்திருக்கிறது. இந்தப் பயங்கர வியாதியை விட்டுத் தொலையுங்கள்; முழுக்குப் போடுங்கள்; வலிமையுடனிருங்கள்; சிரத்தையுடன் இருங்கள். மற்றையெல்லாம் தாமாக வந்தடைந்தே தீரும்.

துறவறம்

வேலையில் ஈடுபடுங்கள்; அப்பொழுது உங்களால் தாங்க முடியாத அளவுக்கு மகத்தான சக்தி உங்களுக்குள் வருவதைக் காண்பீர்கள். பிறருக்காகச் செய்யப்படுகிற சிறு வேலை கூட நமக்குள்ளிருக்கும் சக்தியை எழுப்பவல்லது. பிறர் நலத்தைப் பற்றிச் சிறிதளவேனும் சிந்திப்பதனால் படிப்படியாக நமது உள்ளத்தில் சிங்கத்தைப் போன்ற பலம் உண்டாகிறது.

மிக முக்கியமான விஷயம் துறவறம் பூணுவது. துறவு பூணாமல், பிறருக்காகத் தொண்டாற்றுவதில் தனது முழு உள்ளத்தையும் ஈடுபடுத்த

எவராலும் முடியாது. துறவு பூண்டவன் எல்லோரையும் சமமான பார்வையுடன் நோக்கி, அனைவருக்கும் தொண்டாற்றுவதற்கே தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்கிறான்.

தொண்டின் மூலம் வழிபாடு:

வைராக்கியம் பூணுங்கள். மகத்தான காரியங்களைச் செய்வதற்காக உங்கள் முன்னோர்கள் உலகைத் துறந்தார்கள். தாங்கள் மோட்சமடைவதற்காக உலகைத் துறக்கிற மக்கள் இக்காலத்தில் உண்டு. ஆனால் நீங்கள் எல்லாவற்றையும் தூக்கி எறிந்துவிடுங்கள். “நான் மோட்சமடைய வேண்டும்” என்ற விருப்பத்தைக் கூட வீசி எறிந்து விட்டுப் பிறருக்கு உதவி செய்யச் செல்லுங்கள்.

நமது மனத்திலிருந்து வெறும் கடவுளர்கள் இப்பொழுது மறைந்து போகட்டும். நமது சொந்த மக்களினமாகிற கடவுள் மட்டும் தான் இப்பொழுது விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார். எங்கு நோக்கினும் அவரது கைகள் ; எங்கும் அவரது திருவடிகள்; எங்குமே அவரது காதுகள். எல்லாவற்றையும் வியாபித்து மூடி அவர் நிற்கிறார். நம்மைச் சூழ்ந்து காணப்படும் விராட் புருஷனை வழிபடாமல் வீணான மற்ற தெய்வங்களின் பின்னால் ஏன் போக வேண்டும்? இந்தத் தெய்வத்தை வழிபட்டால், மற்றெல்லாத் தெய்வங்களையும் வழிபட முடியும்.

பிறருக்காகத் தனது உடமைகள் எல்லாவற்றையும் கைவிடுகிற மனிதனுக்குத்தான் முக்தி கிடைக்கும். “எனது விடுதலை எனது விடுதலை” என்று இரவு பகலாக முழங்கி மூளையை வருத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள், தமது தற்கால சேஷமநலனையும் வருங்கால நலனையும் பாழாக்கிக் கொண்டு திரிந்து வருபவர்கள் ஆவார்கள்.

சித்த சுத்திதான் தேவை. அதாவது உள்ளத்தூய்மை. அது எப்படி வரும்? அதனை எய்துவதற்காக எல்லா வழிபாடுகளுக்கும் முதலில் செய்யப்பட வேண்டியது விராட் புருஷனென்ற கடவுள் வழிபாடு ஆகும். அதாவது நம்மைச் சுற்றிலுமுள்ளவர்களை வழிபட வேண்டும். பூஜை செய்யவேண்டும். வழிபாடு என்பது தான் சரியான சொல் ஆகும். ஆங்கில வார்த்தை எதுவும் பயன்படாது. இந்த மக்களும் பிராணிகளும் நமது தெய்வங்களாகும். நாம் முதலில் வழிபட வேண்டிய கடவுள் நமது நாட்டு மக்களே ஆவர்.

சரித்திர உண்மையை மையமாகக் கொண்டிருந்தாலும் கொண்டிராவிடினும்
ஒவ்வொரு புராணமும் ஒரு பேருண்மையைக் கற்பிக்கிறது.

ஒவ்வொரு புராணத்துக்கும் கருவாக ஒவ்வொரு சரித்திர உண்மை அமைந்துள்ளது. மேன்மையான உண்மையை பலவித வடிவங்களில் மனித குலத்துக்குக் கற்பிப்பதே புராணங்களின் நோக்கமாகும். அவற்றில் சரித்திர உண்மை எதுவும் பொதிந்திராமற்போனாலும், அவை நமது மனத்தில் பதிப்பிக்கிற மிக உயர்ந்த உண்மைக்கு, மகத்தான பிரமாண நூலாக அமைகின்றன. உதாரணமாக ராமாயணத்தை எடுத்து கொள்வோம். அது ஒழுக்கத்தை வளர்ப்பதில் மேம்பட்ட நூலாகத் திகழ்கிறது. அந்த ரீதியில் அந்நூலை நோக்குவதற்கு ராமர் என்ற ஒருவர் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்ற தேவையே இல்லை. ராமாயணமும் மகாபாரதமும் மிக உயர்ந்த சட்டங்களைக் காட்டியுணர்த்துகின்றன. ராமர் அல்லது கிருஷ்ணர் என்ற ஒரு மனிதர் வாழ்ந்திருந்தாரா இல்லையா என்பதன் உண்மையைப் பொறுத்து உயர்ந்த அந்தச் சட்டங்கள் நிலை கொள்ளவில்லை. அப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் வாழவில்லை என்றே கொண்டாலும் சரி; மனித குலத்தின் முன்னிலையில் அவை உயர்ந்த கருத்துக்களை வைத்துள்ளன. அவ்வுயர்ந்த கருத்துக்களுக்கு அவை பிரமாண நூல்கள் என்று கொள்ள முடியும்.

நமது தத்துவ சாஸ்திரங்கள் விளக்குகிற பேருண்மைகள் எந்த ஒரு மகா புருஷரையும் சார்ந்ததாக இல்லை. இவ்வாறாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உலகத்துக்குப் புதிதாகவோ சுய கற்பனையாகவோ உள்ள எதனையும் கற்பிக்கவில்லை; அல்லது சாஸ்திரங்களில் இல்லாத எந்த ஒரு விஷயத்தையும் ராமாயணம் வெளியிட வில்லை. ஒரு விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். கிறிஸ்தவ சமயம் கிறிஸ்து இன்றி நிலைபெற முடியாது. முகம்மது நபியின்றி முகமதிய சமயமும், புத்தரின்றி புத்த சமயமும் நிற்க முடியாது. ஆனால் ஹிந்து சமயம் எந்த ஒரு மனிதனையும் சாராமல் சுதந்திரமாக நிற்கிறது. அன்றியும் எந்த ஒரு புராணத்திலும் பொதிந்துள்ள தத்துவவரீதியான உண்மையை மதிப்பிட்டு அறிவதற்காக, அந்தப் புராணத்தில் பேசப்படுகிற மனிதர்கள் உண்மையில் வாழ்ந்தனரா அல்லது அவர்கள் கற்பனைப் பாத்திரங்களா என்று நாம் ஆலோசிக்கத் தேவையில்லை. புராணங்களின் நோக்கம் மனித குலத்துக்கு ஞானம் புகட்டுவது தான். அவற்றை இயற்றிய ரிஷிகள் ஏதாவது ஒரு சரித்திர புருஷனைத் தேடிக் கண்டு பிடித்தார்கள். அந்த மனிதன் மீது தேவைக்குத் தக்கபடி மிக உயர்ந்த குணங்களையோ, மிக மோசமான குணங்களையோ சுமத்தி ஒட்ட வைத்தார்கள். அத்துடன் மனித குலம் நடக்க வேண்டிய முறை பற்றிய தர்மநெறி ஒழுக்கங்களை வகுத்து வைத்தார்கள். ராமாயணத்தில் குறிப்பிட்டபடி பத்துத் தலை ராட்சதன் ஒருவன் உண்மையாகவே

வாழ்ந்திருக்க வேண்டியது அத்தியாவசியமா? தசமுகன் உண்மையாக வாழ்ந்தானா அல்லது கற்பனைக் கதாபாத்திரமா என்பது ஒரு புறம் இருக்க, ஆராயத் தக்க ஓர் உண்மையை அது விளக்குகிறது என்பதே முக்கியமான விஷயம். கிருஷ்ணனை இப்பொழுது நீங்கள் மிகமிக அழகாக வர்ணித்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களது லட்சியத்தின் உயர்வுக்குத் தக்கபடி உங்கள் வர்ணனையும் இருக்கும். ஆனால் புராணங்களில் பொதிந்துள்ள மகத்தான தத்துவ ஞானம் எப்பொழுதும் நிலைத்து நிற்கிறது.

தனி மனிதனை உயர்த்துங்கள், தேசமும், அதிலுள்ள ஸ்தாபனங்களும் தாமே உயரும்

ஒரு சமூகத்தில் ஏற்படுகிற சமூகமான எல்லாச் சமூக மாறுபாடுகளும் அந்தச் சமூகத்துக்குள்ளே வேலை செய்துவரும் ஆத்மீக சக்திகளின் வெளித் தோற்றம் தான். அச் சக்திகள் பலமுள்ளவை யாகவும், நன்கு பொருத்தமானவையாகவும் இருக்குமாயின் சமூகமானது அதற்குத் தக்கதாக தன்னைத் தானே மாற்றியமைத்துக் கொள்ளும். ஒவ்வொரு மனிதனும் முன்னேற்றத்திற்கான வழியைத் தானே தேடி உழைத்துப்பெற வேண்டும். வேறு வழியில்லை. ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் அப்படித் தான். ஒவ்வொரு நாட்டின் வாழ்க்கை நிலையைப் பொறுத்துத்தான் அங்குள்ள பெரிய இயக்கங்கள் அமையும். மற்றோர் இனத்தின் உருவ அமைப்புப்படி அந்த ஓர் இனத்தினை மாற்றியமைக்க முடியாது. பழைய ஸ்தாபனங்களைவிட உயர்ந்த புதிய ஸ்தாபனங்களை வளர்த்து உருவாக்காமல், பழையனவற்றை உடைத்தெறியச் செய்யும் முயற்சி அபாயகரமானதாக ஆகலாம். வளர்ச்சி எப்பொழுதும் படிப்படியாகவே இருக்கும்.

ஒரு ஸ்தாபனத்தில் உள்ள குற்றங் குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுவது மிக எளிது. ஏனெனில் எல்லாமே ஓரளவுக்குக் குறைபாடு உள்ளது தான். ஆனால் ஒரு மனிதன் எந்த ஒரு ஸ்தாபனத்தின் கீழ் வளர்ந்தாலும் சரி, அவனுடைய தனிப்பட்ட குற்றங்களை விட்டு நீங்கி அவன் மேலெழுவதற்காக உதவி புரிகிறவன் தான் உண்மையான உபகாரி ஆவான். தனி மனிதன் உயர்த்தப்படும் பொழுது தேசமும் அதிலுள்ள ஸ்தாபனங்களும் கட்டாயமாக உயர்வடைந்தே தீருகின்றன.

தீய பழக்கங்களும் சட்ட திட்டங்களும் புறக்கணிக்கப்பட்டு அவற்றின் இடத்தில் நன்மையான ஆற்றல் மிக்க எழுதாச் சட்டங்களான அன்பு, அநுதாபம், நேர்மை, ஒழுக்கம் ஆகியவை இடம் பெற வேண்டும். ஓர் உயர்ந்த நாட்டுக்குச் சட்ட நூல்கள் மிகக் குறைவாகவேண்டும்; அந்த தேசத்தை நல்வழிப் படுத்த ஏதாவது ஒரு

ஸ்தாபனம் தேவையில்லாமற் போக வேண்டும்; ஸ்தாபனங்களைப் பற்றி அது அக்ககறை படவே தேவை ஏற்படக் கூடாது. அந்த நாடு தான் மகிழ்ச்சி நிலையிலுள்ள நாடாகும். நல்லவர்கள் எல்லா சட்டங்களையும் மீறி மேலே எழுகிறார்கள். தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் எந்த நிலையில் வாழ்ந்தாலும் அவர்களும் மேலெழ உதவுகிறார்கள்.

பாரதத்தின் முன்னேற்றம் தனி மனிதன் தனது சக்தியையும், தனக்குள்ளிருக்கும் தெய்வாம்சத்தையும் அநுபவித்துத் தெளிவதைச் சார்ந்துள்ளது.

ஹிந்துக்களின் சங்கம்

ஹிந்துக்களுக்குப் பரஸ்பரம் உதவி செய்து கொள்ளும் குணத்தையும், பரஸ்பரம் நல்ல குணங்களைப் பாராட்டுகிற குணத்தையும் கற்பிக்கக் கூடிய ஓர் இயக்கம் அத்தாவசியத் தேவையாகும். நான் இந்த நாட்டில் செய்த வேலையைக் குறித்துத் தமது பாராட்டுதலைத் தெரிவிப்பதற்காகக் கல்கத்தா பொதுக் கூட்டத்தில் ஐந்தாயிரம் பேர்களும் மற்ற இடங்களில் நூற்றுக் கணக்கானவர்களும் குழுவியிருந்தார்கள். மிக நல்லது தான். ஆனால் அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் ஓர் அணா கொடுக்கச் சொல்லிக் கேட்டால் கொடுத்திருப்பார்களா? குழந்தைத் தனமாகப் பிறரை எதிர்பார்த்து வாழுவது நமது முழுதேசீய குணப்பண்பாக ஆகிவிட்டது. உணவை அவர்களது வாய்க்கருகே கொண்டு வந்தால் மகிழ்வுடன் சாப்பிட எல்லோரும் ஆயத்தந்தான்; அதிலும் சிலர் சோற்றை வாய்க்குள்ளே ஊட்ட வேண்டும் என்று விரும்புவார்கள்.....உனக்கு நீயே உதவிக் கொள்ளாது போனால் உனக்கு உயிர் வாழத் தகுதி கிடையாது.....

பாரதத்தில் மூன்று பேர்கள் ஒற்றுமையாக, ஒரு மனத்துடன் ஐந்து நிமிடம் வேலை செய்ய முடியாது. ஒவ்வொருவரும் அதிகாரப் பதவிக்காகப்போராடுகிறார்கள்; நாளாடைவில் இயக்கம் முழுவதுமே இழிநிலைக்குத் தாழ்கிறது. கடவுளே! கடவுளே!

பொறாமைப்படாமலிருக்க நாம் எப்பொழுது தான் கற்றுக் கொள்ளுவோமோ?

இந்நிலையிலிருக்கிற தேசத்தில் வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் ஒரு போதும் சாகாத அன்புடன் ஒருவரோடு ஒருவர் பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டு, வேலை செய்கிற ஒரு குழுவை உண்டாக்குவது என்பது ஆச்சரியகரமான செயல் இல்லையா? இந்தக்

குழு வளர்ந்தே செல்லும். வியக்கத்தக்க தாராள மனப் பான்மையுடன், இறவாத சக்தித் துடிப்பும், முன்னேற்ற விழைவும் கொண்ட இந்தக் குழு வளர்ச்சியடைந்து நாடு முழுவதும் பரவ வேண்டும். நாடு முழுவதும் மின் அலை அதிர்ச்சியை அது உண்டாக்க வேண்டும். பயங்கரமான அஞ்ஞானம் பரஸ்பர பகை உணர்ச்சி ஜாதியுணர்ச்சி, பழைய காலத்து மடத்தனம், பொறாமை இவையெல்லாம் அடிமைத் தனத்தில் ஆழ்ந்துள்ள இந்நாட்டின் பரம்பரைச் சொத்தாக உள்ளன. இவையெல்லாம் இருந்தாலும் கூட இந்தக் குழுவினர் சமூகத்தின் மயிர்க்கால்கள் தோறும் நுழைந்து விட வேண்டும்.

உள்ளத்தையும் மூளையையும் உயர் லட்சியங்களால் நிரப்பி வையுங்கள்;

தசைகளின் மூலமாகச் சிறிதளவு சக்தியை வெளிப்படுத்துவதற்கு “வேலை” என்று பெயர். ஆனால் சிந்தனை எங்கே இல்லையோ, அங்கே வேலையும் இராது. ஆகையால் உங்களது மூளையை உயர்ந்த சிந்தனைகளால், மகோன்னதமான லட்சியங்களால் நிரப்பி வையுங்கள். இரவும் பகலும் அவற்றை உங்கள் கண்முன் வையுங்கள்; அதிலிருந்து மகத்தான வேலை உருவாகி வெளிவரும்.

வானத்தை எல்லோரும் பார்க்க முடியும். நிலத்தில் ஊர்ந்து செல்கிற புழுவும்கூட நீலவானத்தைப் பார்க்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் வானத்திலிருந்து அது எவ்வளவு தூரத்திலிருக்கிறது பாருங்கள்! நமது லட்சியமும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. அது நெடுந்தொலைவில் இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் நாம் அதனை அடைந்தே தான் தீரவேண்டும். ஈடு இணையற்ற மகோன்னதமான ஒரு லட்சியத்தை நாம் கண்டிப்பாக வைத்துக் கொள்ளத் தான் வேண்டும். துரதிஷ்டவசமாகப் பெரும்பான்மையான மக்கள் தமது இருண்ட வாழ்க்கையில் எந்த ஒரு லட்சியமும் இன்றித் தவறுகள் இழைக்கிறான் என்றால் லட்சியமற்றவன் ஐம்பதாயிரம் தவறுகள் செய்கிறான் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. ஆகவே லட்சியம் ஒன்றை வைத்துக் கொள்வது மிக நல்லது. இந்த லட்சியத்தைப் பற்றி முடிந்த அளவு அதிகமாக நாம் கேட்டுக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். அது நமது உள்ளங்களில் நுழைந்து, மூளைகளில் நுழைந்து, நமது இரத்தக் குழாய்களில் கூட நுழைந்து, ஒவ்வொரு துளி இரத்தத்திலும் துடி துடிக்கிறவரையில், நமது உடலிலுள்ள ஒவ்வொரு மயிர்க்காலிலும் வியாபித்து நிற்கிற வரையில் லட்சியத்தைப் பற்றிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அதைக் குறித்துத் தியானம் செய்யவேண்டும். உள்ளம் நிரம்பிப் பெருகும் போது வாய் பேசுகிறது. உள்ளம் நிரம்பிப் பெருகும் பொழுது கைகளும் வேலை செய்கின்றன.

முத்துச் சிப்பியைப் போல் இருங்கள்

நீங்கள் முத்துச் சிப்பியைப் போல இருக்க வேண்டும். பாரத நாட்டில் அழகான ஒரு கற்பனைக் கதையுள்ளது. அதாவது சுவாதி நட்சத்திரம் உச்சமாக இருக்கும் பொழுது மழை பெய்து, அதிலிருந்து ஒரு மழைத்துளி சிப்பிக்குள் விழுந்தால், அந்த மழைத்துளி முத்தாக மாறிவிடுமாம். முத்துச் சிப்பிகளுக்கு இது தெரியும். சுவாதி நட்சத்திரம் பிரகாசிக்கும் பொழுது அவை மேலே வருகின்றன. அரியதான அந்த மழைத்துளியைப் பிடித்து வைத்துக்கொள்ள அன்று காத்திருக்கின்றன. அவற்றுக்குள்ளே ஒரு நீர்த்துளி விழுந்ததும், முத்துச் சிப்பிகள் தமது ஓடுகளை அக்கணமே மூடிக்கொண்டு கடலின் அடிமட்டத்துக்குப் பாய்ந்து சென்று விடுகின்றன. அங்கே அந்த நீர்த்துளியைப் பொறுமையுடன் முத்தாக வளர்க்கக் காத்திருக்கின்றன.

நாமும் அதுபோலவே இருக்க வேண்டும். முதலில் செவிகளால் கேட்க வேண்டும்; பிறகு; புரிந்துகொள்ள வேண்டும்; அதன் பின்னர் மனத்தை அலைக்கழிக்கிற எல்லாக் காரியங்களையும் கைவிட்டுவிட்டு, வெளிக்கவாச்சிகளால் பாதிக்கப்படாதபடி மனக்கதவை மூடித் தாழிட்டு, அந்தப் பேருண்மையை நமக்குள்ளே வளர்த்துக் கொள்வதில் முழு மனத்துடன் ஈடுபட வேண்டும். ஒரு கருத்து புதுமையாக இருக்கிறது என்பதற்காக மட்டும் அதனை ஒப்புக் கொண்டு ஏற்று வேலை செய்துவிட்டு அதைவிடப் புதிதாக வேறு ஒன்று கிடைத்ததும் பழையதைக் கைவிடுவதால் உனது சக்தியை வீணடித்து விடுவாய். இது அபாயகரமானது. ஒரே வேலையை ஏற்றெடுத்துக்கொள். அதனைச் செய். அந்த வேலையை இறுதி வரையில் செய். முடிவைக் காண்பதற்கு முன்னால் அதனைக் கைவிடாதே. ஒரே ஒரு கருத்துக்குத் தனது மனத்தைப் பறிகொடுத்துவிட்டுப் பைத்தியமாக ஆகக்கூடிய மனிதன் மட்டுந்தான் இறுதி ஒளியைக் காண்பான். இங்கே கொஞ்சமும் அங்கே கொஞ்சமுமாக வாய் வைத்து மேய்கிறவன் ஒரு நாளும் எதையும் எய்தமாட்டான். அவ்வாறு செய்வதால் அவனுக்குச் சிறிதளவு உற்சாகக் கிளுகிளுப்பு ஏற்படலாம், ஆனால் அத்துடன் அது மாய்ந்து போகும்.....

...ஒரு கருத்தை ஏற்றுக்கொள். அந்த ஒரு கருத்தை உனது வாழ்வாக மாற்றிக்கொண்டு விடு. பிறகு அதைப் பற்றியே சிந்தனை செய்ய வேண்டும். அதைப் பற்றியே கனாக்காண வேண்டும்; அந்தக் கருத்தைக் கொண்டே உயிர் வாழவேண்டும். உனது மூளை, தசைகள், நரம்புகள், உனது உடலின் உறுப்புகள் இவையெல்லாம் அந்தக் கருத்தால் நிரம்பி விட்டும்; மற்றெல்லாக் கருத்துக்களையும் அப்படியே கைவிட்டு விடு. வெற்றிக்கு இதுவே வழி. ஆத்மிகச் சிங்கங்கள் இந்த வழிமுறை மூலம் தான் உண்டாக்கப்படுகிறார்கள். மற்ற மக்கள் எல்லோரும் பேசுகிற வெறும் இயந்திரங்கள் தான்.....

.....வெற்றி பெற வேண்டுமானால் உங்களுக்கு அபாரமான விடாமுயற்சியும், அபாரமான மன வலிமையும் இருக்க வேண்டும். இடைவிடாது முயற்சி செய்கின்ற ஓர் ஆத்மா, “நான் கடல் நீர் முழுவதையும் குடித்துவிடுவேன். எனது மனோ வலிமையால் மலைகளைப் பொடிப் பொடியாக்கி விடுவேன்” என்று கூறுகிறது. அத்தகைய சக்தித் துடிப்பும், அத்தகைய மனோசக்தியும் பூணுங்கள். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்யுங்கள். நீங்கள் குறிக்கோளைக் கண்டிப்பாக எய்தி விடுவீர்கள்.

மகாவீரர் உங்கள் லட்சியமாகட்டும் :

மகாவீர ஹனுமானின் ஒழுக்கப்பண்பினை உங்களது லட்சியமாக நீங்கள் ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும். ராமச்சந்திரரின் ஆணையால் அவர் எவ்வாறு கடலைக் கடந்தார் என்பதைப் பாருங்கள். வாழ்வையோ சாவையோ பற்றி அவர் சிறிதும் அக்கறைப் படவில்லை. புலன்களனைத்தும் அவர் வசப்பட்டிருந்தன. ஆச்சரியகரமான விவேகி அவர். தனி ஒரு மனிதனுக்கு எப்படித் தொண்டாற்ற வேண்டும் என்பதற்குப் பெரும் உதாரணமாக விளங்கிய அவரது வாழ்க்கையை ஒட்டி நீங்கள் உங்களது வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த ஒன்றிலிருந்து மற்ற எல்லா லட்சியங்களும் படிப்படியாக உங்கள் வாழ்வில் வெளித் தோன்றும். மறு பேச்சின்றி குருவுக்குக் கீழ்ப்படிவது, பிரம்ம சரியத்தைக் கடுமையாகக் கடைப் பிடிப்பது, இதுதான் வெற்றியடைவதன் ரகசியம். தொண்டாற்றுகிற லட்சியத்தை ஹனுமான் தமது வாழ்வின் ஒரு பக்கத்தில் பிரதிபலிப்பதைப் பார்க்கிறோம் என்றால் மறுபுறம் சிங்கத்தை ஒத்த அவரது தைரிய உணர்ச்சி உலகத்தை பிரமிப்படைய வைக்கிறது. ராமருடைய நன்மைக்காகத் தம் வாழ்க்கையை அர்ப்பணம் செய்வதில் அவருக்கு எள்ளளவும் தயக்கமில்லை. ராம சேவையைத் தவிர மற்ற அனைத்திடமும் அவருக்குத் திணையளவும் அக்கறை கிடையாது. பிரம்ம பதவி, சிவபதவி, அல்லது உலக தேவதைகளின் பதவி கிடைப்பது பற்றிக் கூட அவருக்கு அக்கறையே இல்லை. ஸ்ரீராமனின் கட்டளையை நிறைவேற்றுகிற ஒரு காரியம் மாத்திரமே அவரது வாழ்க்கையின் விரதமாகும். அத்தகைய முழுமனமுள்ள பூரண பக்தியே நமக்குத் தேவை.

தேடுங்கள்! உங்களுக்குக் கிடைக்கும்

சோம்பேறியான வழிப்போக்கன் ஒருவன் ஒருநாள் ஒரு வீதி வழியே மெல்லப் போய்க்கொண்டிருந்தான். ஒரு கிழவர் தம் வீட்டு வாசலில் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டான், உடனே அங்கு நின்று அவரிடம் ஒரு குறிப்பிட

கிராமம் எவ்வளவு தூரத்திலிருக்கிறது என்று தயங்கியவாறே கேட்டான். “பெரியவரே! இன்ன கிராமம் எவ்வளவு தூரத்திலிருக்கிறது?” என்று வினவினான். கிழவர் பதில் அளிக்கவில்லை. பல தடவை அதே கேள்வியைத் திரும்பத் திரும்பக் கேட்டான். பிறகும் பதிலில்லை. அலுத்துப்போய் அவன் தன் வழியே நடக்கத் தொடங்கினான். உடனே கிழவர் எழுந்து நின்று “நீ கேட்கிற கிராமம் இங்கிருந்து ஒரு மைல் தூரத்தில்தான் உள்ளது” என்றார். உடனே வழிப்போக்கன் “ஏன்? இதற்கு முன்னர் உங்களிடம் கேட்டபோது நீர் ஏன் பேசவில்லை?” என்று வினவினான். அதற்கு மறுமொழியாகக் கிழவர், “ஏனெனில் அப்பொழுது தயங்கித் தடுமாறிக்கொண்டு அந்த ஊருக்குப் போவது பற்றி அக்கறையின்றி நீ காணப்பட்டாய். ஆனால் இப்பொழுது நல்ல உறுதியுடன் புறப்பட்டு விட்டாய். பதில் பெறுவதற்கு உனக்கு உரிமையுண்டு” என்றார்.

என் மகனே! இக்கதையை நீ நினைவிற் கொள்வாயா? வேலை செய்யப் போ. மற்றவை எல்லாம் வரும்.

அனன்யாஸ் சிந்தயந்தோ மாம் யே ஜனா: பர்யுபாஸதே
தேஷாம் நித்யாபியுக்தானாம் யோககேசுமம்
வஹாம்யஹம்

“என்னைத் தவிர வேறு எதனையும் எண்ணாமல் என்னிலே உறைந்து என்னையே சார்ந்து வாழ்கிறவனுக்குத் தேவைப்படுகிற அனைத்தையும் நான் அளித்துவிடுகிறேன்.” (கீதை 9-22)

.....கிறிஸ்துவின் சொற்களை நினைவிற் கொள்ளுங்கள்: “கேளுங்கள், அது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். தேடுங்கள், அது உங்களுக்குக் கிடைக்கும். தட்டுங்கள்; அது உங்களுக்குத் திறக்கப்படும்” இதில் ஒவ்வொரு எழுத்தும் உண்மைதான். அது வெறும் சொல் அலங்காரமோ, கற்பனையோ அல்ல.....

.....நீ உண்மையாகவே விரும்பிய ஏதேனும் உனக்குக் கிடைக்காமல் இருந்ததா? அப்படி ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. ஏனெனில் தேவைதான் மனித உடலை உண்டாக்குகிறது. முதலில் ஒளி இருந்தது. அதுதான் உனது தலையில், “கண்கள்” என்று அழைக்கப்படுகிற துளைகளைப் போட்டது. ஒளி இருந்திருக்கவில்லையென்றால் உங்களுக்குக் கண்களே இருந்திருக்காது. ஒலிதான் காதுகளை உண்டாக்கியது. உறுப்புத் தோன்றுவதற்கு முன் உணர வேண்டிய பொருள் முதலிலே தோன்றியிருந்தது.

கேளுங்கள், அது கொடுக்கப்படும்

.....ஒரு விருப்பத்துக்கும் வேறொரு விருப்பத்துக்குமிடையே வேறுபாடு உண்டென்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.....

ஒரு சிஷ்யன் தன் குருவிடம் சென்றான். “ஐயனே! எனக்குச் சமயம் வேண்டும்” என்று கூறினான். குருநாதன் அந்தஇளைஞனைப் பார்த்தார். ஒன்றும் பேசாமல் சற்றே சிரித்தார். அந்த இளைஞன் தினமும் வருவான். சமயம் வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்வான். ஆனால் அந்த இளைஞனைவிடப் பெரியவருக்கு விஷயங்களெல்லாம் நன்கு தெரியும். ஒரு நாள் உஷ்ணம் அதிகமாக இருந்தது. ஆற்றுக்குப்போய் குளித்துவிட்டு வரலாமென்று அந்த இளைஞனைப் பெரியவர் அழைத்துப் போனார். ஆற்றுக்குப் போனதும் இளைஞன் நீரில் மூழ்கினான். பெரியவர் அவனைப் பின் தொடர்ந்தே சென்று அவன் தண்ணீருக்குள் இருக்கும்பொழுது அவனை அழுத்தி வைத்துப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார். சிறிது நேரம் அந்த இளைஞன் திக்குமுக்காடித் துடித்த பிறகு அவனை விட்டு விட்டார். “தண்ணீருக்குள் இருந்தபோது நீ மிக முக்கியமாக எதை விரும்பினாய்?” என்று கேட்டார். ஒரு தடவைமூச்சு இழுத்து விடுவதற்காகக் காற்றை விரும்பினேன் என்று பதிலளித்தான் சிஷ்யன். “அந்த அளவு தீவிரத்துடன் நீ கடவுளை காண வேண்டுமென விரும்புகிறாயா? அப்படி விரும்பினால் ஒரு கணத்திலேயே அவனை அடைவாய்” என்று குரு கூறினார். “அத்தகைய தாகம், அத்தகைய தீவிர விருப்பம், இல்லையேல் சமயம் உனக்குக் கிடைக்காது. உனது மூளை, அறிவு, உனது புத்தகங்கள், உனது அமைப்பு முறைகள் இவை எல்லாவற்றையும் வைத்துக்கொண்டு நீ எவ்வளவுதான் போராடினாலும் உனக்குச் சமயம் கிடைக்காது” என்றார் குரு.

புத்தரைப் போன்று உணர்ச்சி கொள்ளுங்கள்: அவரைப் போலவே ஆகிவிடுவீர்கள்:

..... மனப்பூர்வமாக மற்றவர்களைப் பற்றிய உணர்ச்சி உனக்கு உள்ளதா? உணருகிறாய் என்றால் நீ ஒருமையை நோக்கி வளர்ந்து செல்கிறாய். பிறர்பொருட்டு நீ மனவெழுச்சி கொள்ளாவிட்டால், உலகில் பிறந்த அறிவாளிகளில் நீ மிகமிகப் பெரியவனாக இருந்தாலும் கூட, நீ ஒன்றுமில்லாத பூஜ்யம் தான். நீ வெறும் வரட்டு அறிவாளி; நீ அப்படியே தான் வாழ்வாய்.....

தீர்க்கதரிசிகளுடைய சக்தி எங்கே உறைந்துள்ளதென்று நீ உலக வரலாற்றிலிருந்து தெரிந்து கொண்டிருக்கிறாயா? எங்கு இருந்தது? அறிவுத்

திறமையிலா? அவர்களில் எவராவது ஒரு புத்தகத்தையோ, தத்துவ சாஸ்திரத்தையோ, மிக நுணுக்கமான அநுமானங்களுடன் கூடிய தர்க்க சாஸ்திரத்தையோ இயற்றி இருக்கிறார்களா? ஒருவர் கூட அவ்வாறு எழுதவில்லை. அவர்கள் ஒரு சில வார்த்தைகளை மட்டுமே பேசினார்கள். கிறிஸ்துவைப்போன்ற மனப் பூர்வமான உணர்ச்சி கொண்டால் நீ கிறிஸ்து ஆவாய், புத்தரைப் போன்ற ஆழ்ந்த உணர்ச்சி கொண்டால் புத்தராக ஆவாய்; இதய பூர்வமான உணர்ச்சிதான் வாழ்க்கை ஆகும்; அதுவே சக்தி. அதுவே வீரியம். அது இல்லாமல் அறிவுத் திறமையைக் கொண்டு எவ்வளவுதான் பாடுபட்டாலும் கடவுளை எய்த முடியாது. அறிவு என்பது நடமாடும் சக்தியில்லாத உடல் உறுப்புக்களைப் போன்றதாகும். அவற்றினுள்ளே உணர்ச்சியானது புகுந்து அவற்றை நடமாட வைக்கும்பொழுது தான் அவை அசைந்து கொடுத்து வேலை செய்கின்றன. உலகம் முழுவதும் இதுவே நிலை; இதனை நீங்கள் எப்பொழுதும் நினைவிற் கொள்ள வேண்டும்.....

வால்மீகியின் முதற் பாட்டு--திவிரமான இரக்க உணர்ச்சியிலிருந்து தோன்றிற்று:

.....மகரிஷியான வால்மீகி புனித கங்கா நதியில் நீராடுவதற்காக ஒரு நாள் சென்றபோது ஒரு புறா ஜோடியானது வானத்தில் வட்டமிட்டுப் பறந்துகொண்டே ஒன்றையொன்று முத்தமிட்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்தது. மகரிஷி மேலே பார்த்தார். அக்காட்சியால் மனங்களித்தார். ஆனால் மறு கணமே அவரைத் தாண்டிப் பாய்ந்து சென்ற ஓர் அம்பு ஆண் புறாவின் மீது தைத்து அதனை உடனே கொன்றது. புறா செத்துத் தரைமீது விழுந்ததும் பெண்புறா, ஆண் புறாவின் சடலத்தைச் சுற்றிச் சுற்றித் துக்கத்துடன் வட்டமிட்டுப் பறந்தது. ஒரு கணத்துக்குள் மகரிஷிக்குச் சகிக்க முடியாத துக்கம் மூண்டு விட்டது. திரும்பி அந்த வேடனை நோக்கினார்.

மா நிஷாத ப்ரதிஷ்டாம் த்வமகம: சாச்வதிஸ் ஸமா:

யத் க்ரௌஞ்ச மிதுனாதேக மவதி: காம மோஹிதம்.

(வால்மீகி ராமாயணம் - பாலகாண்டம்)

“நீ ஈவிரக்கம் சிறிதுமற்ற ஒரு கொலைபாதகன். அன்பைக்கண்டும் கூட உனது கொலைக்கரம் நிற்கவில்லையே?” என்று கதறினார்.

‘இது என்ன? நான் என்ன பேசுகிறேன்?’ என்று கவி தமக்குள்ளேயே சிந்தித்தார். இதுபோல இதற்கு முன்னர் நான் பேசியதே கிடையாதே? என்று

எண்ணமிடலானார். உடனே அசரீரி வாக்கு ஒலித்தது. “அஞ்சாதே; உன் வாக்கிலிருந்து வெளிவருவது கவியாகும். உலக நன்மைக்காக ராம சரித்திரத்தைக் கவிதையாக எழுது’ என்று கட்டளை பிறந்தது. முதற் கவிதை இப்படித் தான் துவங்கியது. ஆதி கவியான வால்மீகியின் வாயிலிருந்து புறப்பட்ட முதற்கவிதை தீவிரமான இரக்க உணர்ச்சியின் காரணமாக எழுந்தது. அதற்குப் பிறகுதான் ராமனின் சரித்திரமாகிய அழகொழுகும் ராமாயணத்தை அவர் இயற்றினார். சரியான நோக்கு:

.....நீ செய்கிற நற்பணியெல்லாம் உனக்காக, உனது சொந்த நலனுக்காகத் தான். நீயும் நானும் போய்த் தூக்கி விடுவோம் என்று எதிர்பார்த்துக் கடவுள் சாக்கடையில் ஒன்றும் விழுந்து கிடக்கவில்லை. ஆஸ்பத்திரியையோ அல்லது வேறு ஒன்றையோ கட்டிவிட்டு அவருக்கு நாம் உபகாரம் செய்துவிட்டதாக எதுவும் எண்ணவேண்டாம். வேலை செய்ய அவர் உன்னை அநுமதிக்கிறார். உலகமாகிற இந்தப் பெரிய உடற்பயிற்சிக்கூடத்தில் உன் தசைகளுக்குப் பயிற்சி கொடுத்துக் கொள்ள அவர் அநுமதியளித்திருக்கிறார். தனக்கு உபகாரமாக இருப்பதற்கு அல்ல. நீயே உனக்கு உதவி பண்ணிக் கொள்ளலாம் என்பதற்காகக் கடவுள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். நீ உதவி பண்ணா விட்டால் அதற்காக ஓர் ஏறும்பாவது செத்துப் போகும் என்று நீ நினைக்கிறாயா? நினைத்தால் அது மகா மோசமான தெய்வ நிந்தனையாகும்....

..... இறைவனுக்காக வேலை செய்கிற வாய்ப்பான பாக்கியம் நமக்குத் கிடைத்திருக்கிறது. நாம் அவருக்கு உதவியெதுவும் செய்யவில்லை. உங்களுடைய மனத்திலிருந்து உதவி என்ற சொல்லை அகற்றிவிடுங்கள், உங்களால் உதவி பண்ணவே முடியாது. உதவி பண்ணுவது என்பது தெய்வ நித்தனையாகும்.

அவரை வழிபட நமக்கு அநுமதி கிடைத்திருக்கிறது, உலகத்துக்கு முன்னே அத்தகைய பக்தி வணக்கத்துடன் நில். அப்பொழுது பூரணமான பற்றின்மைக் குணம் உனக்குக் கிடைக்கும். இதுவே உனது கடமை. வேலை செய்யும் போது கொள்ளவேண்டிய சரியான நோக்கு இது. கர்ம யோகம் கற்பிக்கிற ரகசியம் இது தான்.

சுயநலமின்றி வேலை செய்பவனே மிக உயர்ந்த மகிழ்வடைவான்

பிச்சைக்காரனுக்கு ஒரு போதும் மகிழ்வே இல்லை. பிச்சைக்காரனுக்குக் கிடைக்கிற பிச்சையில் பரிதாப உணர்ச்சியும், ஏளனமும் கலந்திருக்கும், அல்லது

குறைந்த பட்சமாக 'இந்தப் பிச்சைக்காரன் மட்டமானவன்' என்ற எண்ணமாவது அதில் தொக்கி நிற்கும். தனக்குக் கிடைப்பதை அவன் ஒருகாலும் உண்மையான மகிழ்வுடன் அநுபவிக்க முடியாது.

நாமெல்லாம் பிச்சைக்காரர்கள். நாம் எதைச் செய்தாலும் பிரதிபலனை எதிர்பார்க்கிறோம். நாமெல்லாம் வியாபாரிகள். வாழ்க்கையை, நல்ல குணங்களை, சமயத்தை நாம் விலை பேசுகிறோம். அந்தோ! அன்பைக்கூட நாம் வியாபாரம் பண்ணுகிறோமே!

வியாபாரத்துக்காக நீ வந்தால், கொடுக்கல் வாங்கல் பேரம் பண்ணுவதானால், வாங்கி விற்கிற காரியம் செய்வதானால், வாங்குதல் விற்பனை இவற்றுக்கான சட்டங்களுக்கு உட்பட வேண்டும். வியாபாரத்தில் நல்ல காலமும் பொல்லாத காலமும் உண்டு; விலையில் ஏற்றமும் சரிவும் உண்டு. லாபமே கிடைக்குமென்று எப்பொழுதும் எதிர் பார்க்கிறாய்! இது கண்ணாடியில் உன் முகத்தைப் பார்த்துக் கொள்வது போன்றது. அதில் உன் முகம் பிரதிபலிக்கிறது. நீ அழகுக்கோர் அணி செய்; கண்ணாடியிலும் அதுவே தெரியும். நீ சிரித்தால் கண்ணாடியும் சிரிக்கும். இதுதான் வாங்குவதும் விற்பதும், கொடுக்கலும் வாங்கலும்.

நாம் சிக்கிப் பிடிபடுகிறோம். எப்படி? நாம் கொடுப்பதனால் பிடிபடுவதில்லை. திரும்பப் பலனை எதிர்பார்ப்பதனால் தான் பிடிபடுகிறோம். நாம் அன்பு காட்டிவிட்டு அதற்குப் பதிலாகத் துன்பத்தை அடைகிறோம். அது நாம் அன்பு காட்டுகிற காரணத்தால் அல்ல. நாம் திரும்ப அன்பைப் பெற எதிர்பார்ப்பதால் தான். எங்கே தேவை, விருப்பம் இல்லையோ அங்கே துன்பமில்லை. விருப்பம், தேவை—இது தான் எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் தந்தையாகும். விருப்பங்களெல்லாம் வெற்றி தோல்விச் சட்டங்களால் கட்டுண்டு கிடப்பவையாகும். விருப்பம் துன்பத்தை உடன் கொண்டு வந்தே தீரும்.

.... துறவியரில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றொன்பது பேர்கள் காமத்தையும் செல்வத்தையும் துறந்துவிட்ட பிறகும் கூட, பெயர் புகழ் ஆசையால் விலங்கிடப் படுகிறார்கள். "மாபெரும் உள்ளங்களுக்கும் கடைசியாக உள்ள பலவீனம் புகழில் ஆசையாகும்!" என்று நீ படித்ததில்லையா?....

".....நான் பணிக்காகப் பணி புரிகிறேன்" என்று கூறுவதை விட எளிய காரியம் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் அந்த நிலையை அடைவதைவிடக் கடினமானது

வேறொன்றுமில்லை. வேலைக்காகவே வேலை செய்கிற ஒரு மனிதனின் திருமுகத்தைக் காண நான் கைகால்களை மண்டி போட்டுத் தவழ்ந்து இருபது மைல் தூரம் போக ஆயத்தமாக இருக்கிறேன். எங்கேயோ ஒரு உந்து சக்தி அவருக்கிருக்கிறது. அவருக்குப் பண ஆசையில்லையென்றால் அதிகார ஆசை இருக்கும். அதிகார ஆசையென்றால் லாபநோக்கமிருக்கும். எப்படியோ, எங்கேயோ உந்து சக்தி மறைந்திருக்கிறது.

....இவ்வாறாக ஓர் உள்காரணத்தை மனத்திற் கொண்டு செய்கிற வேலை துன்பத்தைக் கொண்டு வருகிறது. எந்த வேலையை நமது மனத்துக்கு நாமே அதிபதியாக நாம் செய்கிறோமோ அந்த வேலை மட்டுமே பற்றின்மையையும் ஆனந்தத்தையும் கொடுக்கும்.

சுயநலமின்றி வேலை செய்கிறவனே மிகச் சிறப்பாக வேலை செய்கிறான்.

....ஏதாவது ஓர் உள் நோக்கம் இன்றி வேலை செய்ய முடியாது என்று பல பேர்கள் கூறியுள்ளார்கள். மூர்க்கமான வெறிக்குணத்தினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு மனிதர்கள் வேலை செய்வதை அவர்கள் கண்டிக்கிறார்கள். அதைத் தவிர சுயநல எண்ணமின்றி வேலை செய்வதை அவர்கள் பார்த்ததே இல்லை. ஆகவே தான் இவ்வாறு பேசுகிறார்கள்.

....பண ஆசையோ, புகழ் ஆசையோ வேறெந்த ஆசையோ இன்றி, எவ்வித உள்நோக்கமும் இல்லாமல், வேலை செய்கிறவன் தான் மிகச் சிறப்பாக வேலை செய்ய முடியும். அவ்வாறு ஒரு மனிதனால் செய்ய முடியும்பொழுது அவன் ஒரு புத்தனாக ஆகி விடுவான். அத்தகைய மனிதனிடமிருந்து உலகத்தையே மாற்றியமைக்கக் கூடிய வல்லமை தோன்றும். இந்த மனிதன் கர்மயோகத்தினுடைய மகோன்னதமான லட்சியத்தைப் பிரதிபலிக்கிறான்.

“கடவுளைப் பற்றி நீ கொண்டிருக்கிற பல்வேறு விதமான கருத்துக்களைப் பற்றி எனக்கு அக்கறையில்லை. ஆத்மாவைப் பற்றி நுணுக்கமான கோட்பாடுகளை யெல்லாம் விவாதிப்பதால் என்ன பயன்? நல்லது செய்; நல்லவனாக இரு. இது உன்னை விடுதலை பெற்ற நிலைக்கும், உலகில் எது சத்தியமோ அதனிடமும் கொண்டு சேர்க்கும்.” என்று கூறிய தேவ புருஷர் புத்தர் ஒருவர்தான். அவர் தமது வாழ்க்கையில் திணையளவும் சுயலாப நோக்கமின்றி வாழ்ந்தார். அவரைவிட யார்தான் அதிகமாக வேலை செய்தார்கள்? எல்லோரையும் விட மிக உயர்ந்த

நிலைக்குப் புத்தரைப் போல மேலே சென்றுள்ள ஒரு மனிதனையேனும் சரித்திரத்தில் காட்டுங்கள் பார்க்கலாம்....

....அவர் தான் லட்சிய நிலையை எய்தின உதாரண புருஷரான கர்மயோகி. சிறிதும் உள்நோக்கமின்றி வேலை செய்தவர் அவர். உலகில் பிறந்த மாந்தருள் தலையாயவர் அவர் என்பதை மனிதகுல வரலாறு காட்டுகிறது. உணர்ச்சி மயமான உள்ளமும் கூர்மையான புத்தியும் அவரிடம் இணைந்து கலந்து திகழ்ந்தன. அதற்கு ஒப்புவமையே கிடையாது உலகில் வெளிப்பட்ட ஆதம் சக்தி அவருடையதாக இருந்தது.

கடலிலிருந்து சூரியன் நீரை உறிஞ்சி எடுக்கிறான் - திருப்பித் தருவதற்காக. பெறுவதற்கும் தருவதற்குமாக அமைந்த இயந்திரம் நீ. கொடுப்பதற்காக நீ வாங்குகிறாய். ஆகவே பிரதி பலனாக எதனையும் கேட்காதே. ஆனால் நீ எவ்வளவுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கிறாயோ அவ்வளவு அதிகம் உனக்கும் கிடைக்கும். இந்த அறைக்குள்ளிருக்கும் காற்றை நீ எவ்வளவு விரைவாகக் காலி பண்ணுகிறாயோ, அதே வேகத்துடன் வெளிக்காற்றால் இந்த அறை நிரம்பிப் போகும். ஆனால் நீ எல்லாக் கதவுகளையும் மூடி, சந்துகளையெல்லாம் அடைந்து வைப்பாயானால் உள்ளே இருப்பது அப்படியே இருக்கும். ஆயின் வெளியிலிருப்பது ஒரு போதும் உள்ளே வராது. அத்துடன் உள்ளேயிருப்பது தேங்கிப் போய், இழிந்து விஷமயம் ஆகிவிடும். நதியானது தொடர்ந்தாற் போலக் கடலுக்குள் சென்று தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. தொடர்ந்து அது நிறைவு பெற்றுக் கொண்டேயிருக்கிறது. கடலுக்குள்ளே நுழைவதைத் தடுக்காதே; தடுத்தால் அக்கணமே மடிந்து போவாய்.

சுயநலமின்றி வேலை செய்கிறவனே மிக உயர்ந்த வெற்றியைப் பெறுகிறான்:

பற்றுணர்ச்சிதான் மனிதனுக்குத் தளை ஆகிறது. மனித குலத்துக்கும், இயற்கைக்கும் பற்றற்ற நிலையில் சமர்ப்பணம் செய்யப்படுகிற வேலைதான், எந்தவிதமான தளையையும் உடன் கொண்டு வருவதில்லை.

..... அவர்களெல்லாம் முழுவதும் கொள்கையின் வடிவங்கள் தாம்; மனிதர்களல்ல.

.... கடவுள் தம்மை முற்றிலும் மறைத்துக் கொண்டுள்ளார். அவரது வேலையும் இணையற்று உள்ளது. ஆகவே யாரால் தன்னை முற்றிலும் மறைத்துக்

கொள்ள முடியுமோ அவரது சாதனை அபாரமானதாக ஆகிறது. உனது அகங்காரத்தை ஜயித்து விடு பிறகு உலகமெல்லாம் உன்னுடையதாகிவிடும்.

அதிஷ்டத்தின் ரகசியம்:

.... எதைப் பற்றியும் அக்கறை கொள்ளாதவனுக்கு எல்லாம் வந்து சேருகிறது. அதிஷ்டம் ஒரு மாய சரசக்காரியைப் போல. அவளை யார் விரும்புகிறார்களோ, அவர்களை அவள் லட்சியம் பண்ணமாட்டாள் ...யாருக்குப் பணத்தைப் பற்றிக் கவலையே இல்லையோ, அவன் மீது பணம் மழை போலப் பொழிகிறது. அது போலத்தான் புகழும். ஒரு தொல்லையாக, பளுவாக ஆகிவிடும் அளவுக்கு வந்து சேருகிறது. அவற்றை வென்றவனிடம் தான் அவை வருகின்றன. அடிமைக்கு ஒருபோதும் எதுவுமே கிடைக்காது. உலகத்திலிருக்கிற அற்பத்தனமாக, முட்டாள்தனமான வஸ்துக்களை நம்பி எதிர்பார்த்து எவர் வாழவில்லையோ, அவை இன்றியே எவரால் வாழ முடியுமோ, அவர்தான் எஜமானராக இருப்பார். ஒரு லட்சியத்துக்காக அந்த ஒரே லட்சியத்துக்காக வாழ வேண்டும். அந்த லட்சியம் மிகப்பெரியதாக, மிக்க பலம் வாய்ந்ததாக இருக்கவேண்டும்; மனத்தில் அதைத் தவிர வேறு எதற்கும் இடமிராத அளவுக்கு அது வியாபித்து இருக்கவேண்டும். வேறு எதற்கும் நேரமிருக்கக் கூடாது, வேறெதற்கும் இடமிருக்கக் கூடாது.

கருவிக்கும் அதே அளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்:

ஒரு வேலையின் குறிக்கோளைப் பற்றி எவ்வளவு கவனம் செலுத்துவோமோ, அதே அளவு கவனம் அதை அடையும் வழி முறை பற்றியும் செலுத்த வேண்டும். எனது வாழ்க்கையில் நான் கற்ற மிகப் பெரிய படிப்பினைகளில் இதுஒன்று ஆகும்... முடிவைப் பற்றிக் கவலைப்படுவது போல, வழி முறையைப் பற்றியும் கவலைப் படவேண்டும். வெற்றி பெறுவதற்கான ரகசியம் இதுதான்.

நமது வாழ்க்கையிலுள்ள ஒரு பெரும் கேடு என்னவெனில் நாம் லட்சியத்தினால் மிகத் தீவிரமாகக் கவரப்படுகிறோம்; குறிக்கோள் நமக்கு மயக்க வெறியூட்டுகிறது. நமக்குப் போதையளிக்கிறது. நமது மனம் முழுவதையும் சூழ்ந்து கொண்டு விடுகிறது; அதன் காரணமாக அந்த லட்சியத்தை எய்துவதற்கான நுண்ணிய விவரங்கள் நமது பார்வையில் அடியோடு தென்படுவதேயில்லை.

ஆனால் தோல்வி ஏற்படும்போதெல்லாம் அதற்கான காரணத்தை நாம் நுட்பமாக அலசி ஆராய்ந்தால் நூற்றுக்குத்தொண்ணூற்றொன்பது சந்தர்ப்பங்களில்,

நாம் அவ்வேலையைச் செய்ய வேண்டிய வழிமுறை பற்றிக் கவனம் செலுத்தாமற் போனதே காரணம் என்பது தெரியவரும். கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பாதையை, பயன்படுத்த வேண்டிய கருவியை, நன்கு செவ்வனே தயாரிப்பதிலும் அதனைப் பலப்படுத்துவதிலும் தக்க கவனத்தை நாம் செலுத்துவது தான் தேவையாகும். வழி சரியாக இருந்தால் முடிவு தானே தேடிவரும். காரணம் தான் காரியத்தை உண்டாக்குகிறது என்பதை நாம் மறந்து விடுகிறோம். பலன் தானே ஏற்படாது. காரணங்கள் திட்டவட்டமானதாக, பொருத்தமானதாக, ஆற்றல் வாய்ந்ததாக இருந்தால் ஒழியப் பலன் ஏற்படாது. ஒரு தடவை லட்சியத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துவிட்டு, வழி முறைகளைத் தீர்மானித்து விட்டால், லட்சியத்தை அநேகமாக நாம் மறந்தே விடலாம்; ஏனெனில் வழி முறையானது அப்பழுக்கற்றிருக்குமாயின் லட்சியத்தைக் கடைசியில் நிச்சயமாக அடைந்தேதிருவோம். காரணம் சரியாக இருக்குமாயின் காரியத்தைப் பற்றி எவ்விதக் கஷ்டமுமில்லை.

பலன் வந்தே தீரும். காரணத்தை நாம் ஜாக்கிரதையாகக் கவனித்துக் கொண்டால் காரியம் தானே சரிப்பட்டுவிடும். லட்சியத்தை அடைவது என்பது காரியம். அதற்காக கருவிகள், வழிமுறைகள் என்பவை காரணம். ஆகையால் கருவியைப்பற்றி, வழி முறையைப் பற்றிக் கவனம் செலுத்துவது தான் வாழ்க்கையிலுள்ள மாபெரும் ரகசியம்.....

பூஜை அறையே எல்லாமாக ஆகிவிடக் கூடாது:

ஆனால் நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய ஒரு விஷயம் இருக்கிறது. பெரிய மகரிஷிகள் உலகத்துக்கு விசேஷச் செய்தியுடன் வருகிறார்களே தவிர, பெயர் புகழுக்காக அல்ல. ஆனால், அவர்களைப் பின்பற்றுகிறவர்கள், அவர்களுடைய செய்திகளைத் தூக்கி எறிந்து விட்டு, அந்த மகான்களின் பெயரால் சண்டையிட்டுக் கொள்கிறார்கள். உண்மையில் உலகத்தின் சரித்திரம் இப்படித் தான் உள்ளது. மக்கள் அவருடைய (ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணருடைய) பெயரை ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா இல்லையா என்பது பற்றி நான் கவனம் செலுத்தவில்லை. ஆயின் அவரது உபதேச மொழிகள், அவரது வாழ்க்கை, அவரது செய்தி, உலகமெங்கும் பரவுவதற்காக உதவி பண்ணுவதில் எனது ஆயுள் முழுவதையும் அர்ப்பணிக்க நான் ஆயத்தமாக இருக்கிறேன். நான் மிக அதிகமாக அஞ்சுவது இந்த பூஜை அறையைக் கண்டுதான். பூஜை அறை இருப்பதில் தவறில்லை. ஆனால் அதையே முழு முதலாக, எல்லாமாக ஆக்கிவிட்டுப் பழைய காலத்துக் கட்டுப்பெட்டித்தனத்தை மீண்டும் நிறுவக்கூடிய போக்குச் சிலரிடம் காணப்படுகிறது. இத்தகைய பழைய காலத்திய, சிதைந்து

குலைந்துபோன சடங்குகளில் ஏன் இவர்கள் ஆழ்ந்து விடுகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர்களது உணர்ச்சித் துடிப்பு வேலை வேண்டுமென்று தவிக்கிறது. ஆனால் அதற்காக வழிதுறை இல்லாமற் போகவே இவர்கள் மணி அடிப்பதிலும் மற்றச் சடங்குகளிலும் சக்தியை வீணடிக்கிறார்கள்.

வெறும் மூடபக்தன் ஆகாதே:

பாரத தேசத்திலிருந்த ஒரு சந்நியாசி கூறினார். “என்னால் பாலைவனத்து மண்ணைப் பிழிந்து எண்ணெய் உண்டாக்க முடியுமென்று கூறுவாயானால் உன்னை நான் நம்புவேன். முதலையின் வாயிலிருந்து, அது என்னைக் கடிக்காத முறையில், பல்லைப் பிடுங்கி விடுவேன் என்றாலும் நம்பிவிடுவேன், ஆனால் குருட்டுத்தனமான வெறிபிடித்தவனை மாற்ற முடியுமென்று கூறுவாயானால் அதை மட்டும் நம்ப முடியாது” என்றார்.

மூடபக்தனின் கதை:

.....துவைதிகளான, பாரத வைஷ்ணவர்கள், சகிப்புத்தன்மையற்ற ஒரு வகுப்பினராவர். சைவர்களில், துவைதக் கிளையில் ஒரு வகுப்பைச் சேர்ந்த கண்டாகர்ணன் (மணிக்காதன்) என்ற பக்தனைப்பற்றிய கதையொன்று வழங்கி வருகிறது. அவன் சிவபெருமானிடத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடுள்ள பக்தனாதலால் வேறொரு தெய்வத்தின் பெயரைக் காதால் கேட்கவும் விரும்ப மாட்டான். அதனால் மற்றத் தெய்வங்களின் பெயர்களைக் கூறும் எந்தக் குரலையும் அமிழ்த்திவிடும் பொருட்டுத் தன் இரு காதுகளிலும் இருமணிகளைத் தொங்க விட்டுக் கொண்டான். சிவபெருமானிடம் அவன் பேரன்பு பூண்டவனாதலால் அப்பெருமான் அவனுக்குச் சிவன், விஷ்ணு என்னும் பேதமில்லை என்பதை அறிவிக்க வேண்டி அவன்முன் பாதி திருமாலாகவும், பாதி சிவன் வடிவாகவும் ஒரு நாள் காட்சி தந்தார். அவ்வமயம் அந்த பக்தன் அவர் முன் தூபங் காட்டினான். தூபத்தின் நறுமணம் திருமாலின் நாசியிற் புகுவதைக் கண்டபோது அதனுள் தனது விரலைப் புகுத்தி அக்கடவுள் அந்த நறுமணத்தை நுகரமுடியாதபடி தடுக்கலானான். கண்டாகர்ணனின் முழு மூடபக்தியின் வெறி அவ்வாறிருந்தது.

குருட்டு வெறியனாகாதே :

குருட்டு வெறியர்களில் பலரகம் உண்டு. சிலர் மது வெறியர்கள். சிலர் புகை பிடிப்பதில் வெறியர்கள். மனிதர்கள் புகை பிடிப்பதை நிறுத்தினால் யுகப்பிரளயம்

வந்து விடும் என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள்..... சில வெறியர்கள், கணவனை இழந்த பெண்கள் மீண்டும் திருமணம் செய்து கொண்டால் எல்லாத் தீமைகளும் தீர்ந்துவிடும் என்று நினைக்கிறார்கள். இது குருட்டு வெறியாகும்.

நான் சிறு பையனாக இருந்தபோது வேலை செய்வதற்குத் தேவையான இந்தக் குருட்டு வெறி முக்கியமான அம்சமாகும் என நினைத்தேன். ஆனால் வயதாக ஆக அப்படி யல்லவென்று கண்டு பிடித்து விட்டேன்.

....ஒருவன் எல்லோரையும் ஏமாற்றிக்கொண்டு திரியலாம்; அவனையாரும் நம்ப முடியாது; அவனிடம் எந்தப் பெண்ணும் பத்திரமாக இருக்க முடியாது. ஆனால் ஒருவேளை இந்த அயோக்யன் மது அருந்தாதவனாக இருக்கலாம். அப்படியிருந்தால் மது அருந்துகிறவன் மகா மோசம்; அவனிடம் நல்லது எதுவுமே இல்லையென்று அந்த அயோக்யன் நினைக்கிறான்; தான் செய்கிற தீய செயல்களெல்லாம் அவனுக்கு ஒரு பொருட்டல்ல. இது மனிதனுக்கு இயல்பான கயநலத் தன்மையாகும்; ஓரவஞ்சனைக் குணமாகும்.

இந்தக் குருட்டுப் பிடிவாத வெறியர்களில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர்களுடைய ஈரல் கெட்டுப் போயிருக்கலாம். அஜீரணக்காரர்களாக இருக்கலாம். அல்லது ஏதாவது நோய் வாய்ப்பட்டவர்களாக இருக்கலாம். நாளடைவில் இந்தக் குருட்டு நம்பிக்கை வெறிகூட ஒருவகை வியாதிதான் என்று வைத்தியர்கள் கண்டுபிடிக்கக் கூடும். கடவுள் என்னை அதிலிருந்து காப்பாற்றட்டும்!

என்னுடைய அநுபவங்களின் முடிவாக நான் ஒன்று நினைக்கிறேன். பிடிவாதமாக, மூடத்தனமான பலவிதச் சீர்திருத்தங்களைப் பண்ண முயலுவதை நிறுத்துவது நல்லது. அது ஒரு விதத்தில் புத்திசாலித்தனமாகும். உலகம் மெல்ல முன்னேறி வருகிறது. அதை மெல்லவே முன்னேறும்படி விட்டு விடலாமே! நாம் ஏன் அவசரப்படவேண்டும்? நன்றாகத் தூங்குங்கள்; நரம்புகள் நல்ல நிலையிலிருக்கும் படி கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்; சரியான உணவைச் சாப்பிடுங்கள்; உலகிடம் அநுதாபம் காட்டுங்கள். குருட்டு வெறியர்கள் தாம் வெறுப்பை உண்டாக்குகிறார்கள்.....

.....இந்த முரட்டுப் பிடிவாதக்காரர்களின் கோஷ்டியிலிருந்து நீங்கள் வெளிவந்தால் உண்மையில் அன்பு காட்டுவதும் அநுதாபம் காட்டுவதும் எப்படியென்பதை நீங்கள் கற்றுக்கொள்ளக் கூடும்.

நீங்கள் அன்பு, அநுதாப நிலையை எய்தினால் இந்த எளிய ஐந்துக்களைக் கண்டிப்பதற்கு மனமின்றி உங்கள் கோபசக்தி குறைந்து போகும்; அவர்களது குறை கண்டு அநுதாபந்தான் கொள்ளுவீர்கள்.

..... ஓர் அரசன் இருந்தான். அண்டைநாட்டு அரசகுமாரன் தன் தலைநகர் மீது படையெடுத்து, அதை முற்றுகையிட முன்னேறி வருவதாக அவன் கேள்விப்பட்டுத் தனது சபையைக் கூட்டினான். நாட்டை எதிரியிடமிருந்து எப்படிக் காப்பாற்றுவது என்பதற்காக யோசனைகளைக் கூறும்படி மக்களைக் கேட்டுக்கொண்டான். எஞ்சினீயர்கள் தலை நகரைச் சுற்றி உயரமான ஒரு மண்கவர் கட்டி, வெளியில் ஓர் அகழி வெட்டி வைக்கவேண்டும் என்று யோசனை சொன்னார்கள். தச்சர்கள் மரச்கவர் எழுப்பச் சொன்னார்கள். சக்கிலியர்கள் “தோலுக்கு இணையாக எதுவுமே இல்லை; எனவே தோலால் சவர் எழுப்பலாம்” என்றார்கள். ஆனால் இரும்புக் கொல்லர்கள், “நீங்கள் கூறுவதெல்லாம் சுத்தப் பிசகு. சுவரை இரும்பால் தான் கட்டவேண்டும்” என்றனர். அடுத்ததாக வழக்கறிஞர்கள் முன் வந்து நாட்டைக் காப்பதற்கு மிகச்சிறந்த வழி, எதிரியிடம் போய் மற்றவர் சொத்துக்களைத் தம் வசப்படுத்துவது நீதிக்குப் புறம்பானது, தவறு என சட்ட ரீதியாகச் சொல்லுவதே சிறந்த வழியென்று வாதாடினார்கள். கடைசியாகப் புரோகிதர்கள் வந்தார்கள். எல்லோரையும் துச்சமாக நோக்கிவிட்டு அவர்கள் வெறுப்புடன் நகைத்தார்கள். “நீங்கள் எல்லாம் பைத்தியக்காரர்களைப் போலப் பேசுகிறீர்கள். முதல் முதலில் யாக யக்குங்களால் தேவதைகளைத் திருப்திபடுத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நம்மையாரும் ஐயிக்க முடியாது” என்றார்கள். தமது நாட்டைக்காப்பதற்குப் பதிலாக அவர்கள் தமக்குள்ளே தர்க்கம் பண்ணிக் கொண்டு, தமக்குள்ளே சண்டையிட்டுக் கொண்டார்கள். அதனிடையில் எதிரி முன்னேறி வந்து அந்த நகரத்தை தாக்கித் தகர்த்து விட்டான். மனிதர்கள் இப்படித் தான் குருட்டுப் பிடிவாதத்துடன் வாழுகிறார்கள்.

தன்னை தானே கட்டிப்போட்டு கொண்டிருக்கும் இனம்:

ஒரு மனிதன் எவ்வளவு தூரம் சுயநலமுள்ளவனாக இருக்கிறானோ அவ்வளவுக்கு அவன் நேர்மையொழுக்கம் இல்லாதிருப்பான். ஒரு மக்கள் இனமும் அப்படித்தான் இருக்கும். தனக்குத் தானே அடிமையாக இருக்கும் ஓர் இனம் உலகத்திலேயே மிக மோசமான கொடூரம் வாய்ந்ததாகவும், கொடிய இயல்புள்ளதாகவும் இருக்கும். ஒரு நாட்டுத் தேவதூதர் நிறுவிய மதத்தைப்போல, இந்தக் கொள்கைகளைத் தீவிரமாக இறுகக் கடைப்பிடித்து வருகிற மதம் உலகில் வேறெதுவும் இல்லை. இவ்வளவு ஏராளமாக இரத்தத்தைச் சிந்தி பிறரைக்

கொடூரமாக நடத்திய மதம் வேறெதுவும் இல்லை. அவர்கள் உபதேசங்களின் படி நடக்காதவனைக் கொன்றுவிட வேண்டும் என்று அந்த நூலில் ஒரு தத்துவம் உள்ளது. அவனைக் கொல்வது அவனிடம் தயவு காட்டுவதாகும். சொர்க்கத்துக்கும் போவதற்கு நிச்சயமான பாதையாம் அது! அங்கே சொர்க்கத்தில் தேவ கன்னிகைகளையும், புலன்வழி சுக போகங்களையும் அநுபவிக்கலாம். ஆகவே அம் மதத்தை நம்பாதவர்களைக் கொலை செய்தால் அதெல்லாம் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கைகளின் விளைவாகவெல்லாம் இரத்த ஆறு ஓடியிருப்பதை நினைத்துப் பாருங்கள்.

**எதிர்ப்பு இயக்கம், எப்பொழுதும் தாம் எதிர்க்கிற, விவறுக்கிற
கொள்கைகளுடன் மடிந்து விடுகின்றன**

பாரதத்தின் தென்பகுதியில் ஸ்ரீசங்கரர், ஸ்ரீராமானுஜர் ஆகியோரின் ஆன்மிக எழுச்சிக்குப் பின் அதைத் தொடர்ந்து வழக்கம் போல மக்கள் இனங்களின் ஒற்றுமையும், சக்தி மிக்க சாம்ராஜ்யங்களும் தோன்றின. வடபாரதம் முழுவதும்—இரு கடல்களுக்கிடையே திகழும் பகுதி முழுவதும் — மத்திய ஆசியப் படையெடுப்பாளரின் காலடியின் கீழ் கட்டுண்டு கிடந்த போது தென் பாரதம் பாரத சமயத்துக்கும் நாகரிகத்துக்கும் புகலிடமாக விளங்கியது. மாற்று மதத்தின் மிகுந்த வலிமையும் ஒற்றுமையும் வாய்ந்த முகலாய சாம்ராஜ்யம் தென்பாரதத்தை வென்று வாகை குடும் நிலையை அநேகமாய் எய்தி விட்ட சந்தர்ப்பத்தில், குதிரைப் படை வீரர்களான உழவர்கள் தெற்கேயுள்ள குன்றுகளிலிருந்தும் பீடபூமியிலிருந்தும் வெள்ளம் போலப் பாய்ந்தோடி வந்தார்கள். ராமதாசர் பிரசாரம் செய்து, துகாரம் புகழ் பாடிய தமது சமயத்துக்காக உயிரையும் அளிக்க உறுதியுடன் விரைந்து வந்தார்கள். மிக்க குறுகிய காலத்திற்குள்ளாக முகலாயர்களின் பிரம்மாண்டமான சாம்ராஜ்யம் வெறும் பெயரளவுக்கு ஆகிவிட்டது.

இராமானந்தர், கபீர், தாது, சைதன்யர், குருநானக் ஆகியோரால் நிறுவப்பட்ட சந்நியாச ஆசிரமங்களைச் சார்ந்தவர்கள் அவரவர் தத்துவப்போதனையில் எவ்வளவு தான் வேறுபட்டிருந்தாலும் மனிதரிடையே சமத்துவத்தைப் போதிக்கும் விஷயத்தில் ஒன்றுபட்டே இருந்தார்கள். பொதுமக்களிடையே மற்றைய மதங்கள் வெகு வேகமாகப் பரவி வந்ததைத் தடுக்கவே அவர்களது சக்தியின் பெரும்பகுதி செலவாயிற்று. ஆகவே புதிதாகச் சிந்தித்துப் புதிய கருத்துக்களையும், ஆர்வங்களையும் எடுத்துக் காட்ட முடியாமற் போயிற்று. பழைய சமயத்தின் அரவணைப்பிலேயே பாமர மக்களைப் பாதுகாப்பதில் அவர்கள் உண்மையிலேயே வெற்றி பெற்றார்கள். மாற்று மதத்தினரின் மத வெறியைத்

தணித்தார்கள். இருப்பினுங்கூட தற்காப்பு நோக்குடன், உயிர் வாழ அநுமதி கோரி, உயிருக்கு மன்றாடி வாழ்கிறவர்களாகவே அவர்கள் இருந்தார்கள்.

இருப்பினும் ஒரு பெரிய தீர்க்கதரிசி வடக்கில் தோன்றினார். சீக்கியர்களின் கடைசி குருவான அந்த குரு கோவிந்த சிங் நிர்மாண மேதாவிலாசத்துடன் விளங்கினார். அவரது ஆத்மிகப் பணியின் விளைவாக, அதனைத் தொடர்ந்து சீக்கியர்களின் புகழ் பெற்ற அரசியல் இயக்கம் தோன்றியது. பாரதத்தின் வரலாறு முழுவதிலும், ஒரு விஷயத்தைக் காண்கிறோம். அதாவது ஆன்மீகக் கிளர்ச்சி ஏற்படும் பொழுதெல்லாம் அதைத் தொடர்ந்து அனேகமாக நாடு முழுவதும் பரவிய அரசியல் ஒற்றுமை இயக்கம் தோன்றும். அந்த இயக்கம் தனது உற்பத்திக்குச் காரணமான ஆத்மிக அபிலாஷைகளைப் பலப்படுத்தும். ஆனால் மராட்டியர் அல்லது சீக்கியர் இவர்களின் சாம்ராஜ்யத்துக்கு முன்னோடியாக எழுந்த ஆன்மீக அபிலாஷையானது எதிர்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. முகலாயர்களின் அரச சபையில் இருந்த அறிவுச் சுடரில் ஒரு கதிரைக் கூட பூனா அரசவையிலோ, லாகூர் அரசவையிலோ காணமுடியவில்லை; அப்படியிருக்க மாளவ சாம்ராஜ்யத்திலோ வித்யா நகரப் பேரரசிலோ காணப்பட்ட அறிவு ஜோதியைக் காணலாம் என எதிர்பார்ப்பது வீண் அல்லவா? பாரத நாட்டு வரலாற்றிலே அறிவுத் துறையில் அந்தக் காலம் தான் காரிருள் மண்டிய காலமெனலாம். வால் நட்சத்திரம் போலத் திடீரெனத் தோன்றி உச்ச நிலையை அடைந்து மறைந்த அந்தச் சாம்ராஜ்யங்கள் பாமர மக்களின் வெறியுணர்ச்சியின் பிரதிநிதியாக விளங்கின. உயர்ந்த பண்பாட்டை அம்மக்கள் முழு மனத்துடனும் வெறுத்தனர். தாம் வெறுத்த அவர்களின் ஆட்சியை அழிப்பதில் வெற்றிகண்ட உடனேயே இம்மக்களுக்கு ஊக்கம் தந்த லட்சிய சக்தி அடியோடு மாய்ந்தே போயிற்று.

ஆத்மீக முறையில் உறுதியான பிடிப்பு வேண்டும்:

ஆனால், கவனத்திற் கொள்ளுங்கள். அந்த ஆத்மீக முறையை நீங்கள் கைவிட்டால், அதை ஒதுக்கிவிட்டு மேலைநாடுகளின் உலகார்த்த நாகரிகத்தின் பின்னே செல்வீர்களானால், அதன் விளைவாக மூன்றே தலைமுறைகளில் நீங்கள் பூண்டற்ற இனமாக ஆகிவிடுவீர்கள். ஏனெனில், தேசியத்தின் முதுகெலும்பு முறிந்துபோகும். தேசிய மாளிகையின் அஸ்திவாரம் குலைந்து போகும். அதன் விளைவாக எல்லாத் துறைகளிலுமே படுநாசம் தான் ஏற்படும்.

ஆகவே, நண்பர்களே, ஆத்மீக முறையில் நாம் உறுதியான பிடிப்பைக் கொள்ளுவது நமது முதல் வேலை, தலையாய வேலை. மீளுவதற்கு அதுவே வழி.

நமது தொன்மையான முன்னோர்கள் வழி வழியாக நமக்குத் தந்த விலை மதிப்பற்ற நன்கொடை, இந்த ஆத்மீக முறையாகும். நம் நாட்டில் மாபெரும் மன்னர்கள் தமது வம்சத்தின் முதல்வர் என்று அரசனைத் தேடிக் கொண்டிருக்கவில்லை; ஏழையாத்ரிகர்களை வழிப்பறி செய்யும் பழைய கோட்டைக் குறுநிலை மன்னர்களின் வம்சத்தவரோ என்று பார்க்கவில்லை. ஆனால் அரை நிர்வாணமாகக் காடுகளில் வசித்த முனிவர்களில் யார் தமது வம்சத்தின் முதல்வர் என்றுதான் கண்டு பிடிக்க முயன்றார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நாட்டைப் பற்றி எங்கேயாவது கேள்விப் பட்டிருக்கிறீர்களா? அதுவே இந்த நாடு. மற்ற நாடுகளில் பெரிய மதகுருமார்கள், தமது பரம்பரை முதல்வர் ஒரு மன்னர் என்று ஆராய்ந்து சொல்வார்கள். இங்கே மாமன்னர்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால் பழைய ஆசாரியார் ஒருவரின் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பதைக் காண்பார்கள்.

ஆதலால், ஆத்மீக முறையில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இருந்தாலும் இல்லாவிடினும், (ராஷ்டிர) தேசீய வாழ்க்கைக்காக, ஆத்மீக முறையை ஒரு கையால் பிடித்து வைத்துக் கொண்டு, அதனை விடாது காக்கவேண்டும். பிறகு மறு கையை நீட்டி மற்ற இனத்தவரிடமிருந்து உங்களால் முடிந்தவற்றையெல்லாம் கூட்டிச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்; ஆயினும் மற்ற அனைத்தும் அந்த முக்கிய வாழ்க்கை லட்சியத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டதாக ஆக்கப் பட வேண்டும். அதிலிருந்து ஆச்சரியகரமான வருங்கால பாரதம் தோன்றும். அது நிகழப் போகிறது என்று நிச்சயமாக நான் நம்புகிறேன். முன்னர் எக்காலத்தும் இருந்ததை விட மகத்தான பாரதமாக அது திகழும்.

மனிதனுக்கும், பணத் தெய்வத்திற்கும்
நீங்கள் ஒருங்கே தொண்டாற்ற முடியாது

உங்களுக்கு ஒரு விஷயம் சொல்வேன். அன்புணர்வற்ற குற்றச் சாட்டாக நான் அதைக் கூறுவதில்லை. நீங்கள் சில மனிதர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து, கல்வி கற்பித்து, உடையளித்துச் சம்பளங் கொடுத்து வருகிறீர்கள். எதற்காக? என்னுடைய நாட்டுக்கு வந்து, என்னுடைய முன்னோர்களுடையும், என்னுடைய சமயத்தையும், மற்ற அனைத்தையும் சபிப்பதற்கும், தூஷிப்பதற்காகவும் தானா? எங்கள் கோவிலுக்கருகே சென்று, 'நீங்கள் கல்லைக் கும்பிடுகிறீர்களே, நீங்கள் நரகத்துக்குத் தான் போவீர்கள்' என்று அவர்கள் கூறுவார்கள். ஆனால் வேறு மதத்தினரிடம் போய் அப்படி சொல்ல அவர்களுக்குத் துணிவில்லை; ஏனெனில் வாள் வந்துவிடும். ஆனால் ஹிந்துவோ மிகமிகச் சாது. அவன் சிரித்துக் கொண்டே சென்று விடுவான். "முட்டாள்கள் பேசிவிட்டு போகட்டுமே" என்று கூறுவான் அதுதான் அவனுடைய போக்கு.

மக்களைத் தூஷிப்பதற்கும், குற்றஞ்சாட்டுவதற்கும் பயிற்சி தந்து வருகிற நீங்கள், நான் அன்பான நோக்கத்துடன் மிகச்சிறிய ஒரு கண்டனம் தெரிவித்தாலும் உடனே கூசிக் குறுகிச் சொல்கிறீர்கள்: “எங்களைத் தீண்டாதே, நாங்கள் உலகத்திலுள்ள மக்கள் அனைவரையும் குற்றஞ்சாட்டிக் கண்டித்து, சபித்து, தூஷித்து, எதை வேண்டுமானாலும் சொல்வோம்; ஆனால் எங்களை மட்டும் தொடக்கூடாது. நாங்கள் தொட்டாற்சினுங்கிகள்” என்று கூறுகிறீர்கள்.

நீங்கள் உங்களிஷ்டம் போல் செய்யலாம், அதேநேரத்தில் நானும் ஒன்று சொல்வேன். நாங்கள் இப்பொழுது இருக்கிறபடியே வாழ்வதில் எங்களுக்குத் திருப்திதான், அத்துடன் ஒரு விஷயத்தில் நாங்கள் உங்களைவிட மேலானவர்கள். பயங்கரமான பொய்க் கற்பனைகளை அப்படியே நம்பும்படி நாங்கள் எங்கள் குழந்தைகளுக்கு ஒரு போதும் கற்பிப்பதில்லை. உங்களுக்கு எங்காவது, ஏதாவது, லாபம் கிடைப்பதால் மகிழ்ச்சியடைகிறீர்கள். ஆனால் அங்குள்ள மனிதன் மட்டும் உங்களுக்குக் கொடியவன். உங்களுடைய மதகுருமார்கள் எங்களைக் குறை கூறித் திட்டும் பொழுது ஒரு விஷயம் அவர்களுக்கு நினைவிருக்கட்டும்; பாரத தேசம் முழுவதும் எழுந்து நின்று ஹிந்து மகா சமுத்திரத்துக்கு அடியிலுள்ள எல்லா மண்ணையும் வாரியெடுத்து மேற்கத்திய நாடுகளின் மீது வீசினாலும்கூட நீங்கள் இன்று எங்கள் மீது சேறு வீசுகிற அளவில் திணையளவுகூடப் பதிலுக்குப் பதில் செய்ததாக ஆகாது. எதற்காக இப்படிச் செய்கிறீர்கள்? உலகில் யாரையாவது மதம் மாற்றுவதற்காக ஒரு பாதிரியையாவது நாங்கள் வெளியே அனுப்பி வைத்தோமா? “உங்களுடைய மதத்தை வரவேற்கிறோம். ஆனால் உங்களுடைய சமயத்தைப் பின்பற்ற எங்களை விட்டுவிடுங்கள்” என்று உங்களிடம் கூறுகிறோம். எங்களுடைய சமயம், “ஆக்கிரமிப்புச் சமயம்” என்று சொல்லாதீர்கள். நீங்கள் ஆக்கிரமிப்பாளர்களாக இருந்தும் கூட எவ்வளவு பேர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? உலக ஜனத்தொகையில் ஆறு பேர்களில் ஒருவன் சீனப்பிரஜை, பௌத்த மதத்தவன் ஆவான். பிறகு ஜப்பான், திபெத், ரஷியா, சைபீரியா, பர்மா, சயாம் (தாய்லாந்து) முதலிய நாடுகளெல்லாம் உள்ளன. இந்த கிறிஸ்தவ ஒழுக்க நெறியுணர்வு, கத்தோலிக்கச் சர்ச்ச இவை எல்லாமே அந்த நாடுகளிடமிருந்து நீங்கள் இரவல் பெற்றதுதான் என்று நான் கூறினால் அது உங்களுக்குச் கசப்பான உண்மையாகத் தோன்றும்; பிடிக்காது அது இருக்கட்டும், உங்களுடைய மதமாற்றமெல்லாம் எப்படி நடந்தது? ஒரு சொட்டு இரத்தம் கூடச் சிந்தாமலா? நீங்கள் தற்பெருமை பேசி ஜம்பமடிக்கிறீர்களே, உங்கள் கிறிஸ்தவ சமயம் வாளை உபயோகிக்காமல் எங்காவது வெற்றி கண்டிருக்கிறதா? நீங்கள் அப்படிச் செய்யாமலிருந்த ஏதாவது ஒரு நாட்டையாவது உலகத்தில் காட்டுங்கள். ஒன்றே ஒன்று காட்டுங்கள். கிறிஸ்தவ சமய வரலாறு முழுவதிலும் ஒர்

உதாரணமாவது காட்டுங்கள். இரண்டு கேட்கவில்லை நான் - ஒன்றே ஒன்று ! உங்களுடைய மூதாதையர்கள் எவ்வாறு மதம் மாற்றப் பட்டனர் என்று எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் ஒன்று, கொல்லப்பட்டார்கள்; அல்லது மதம் மாறினார்கள். அவ்வளவுதான். நீங்கள் எவ்வளவுதான் தற்பெருமை பேசினாலும் முகம்மதிய மதத்தைவிட நீங்கள் நல்லதாக எதையாவது செய்து விட்டீர்களா? “நாங்கள் ஒருவரே தான் உயர்ந்தவர்கள்” என்கிறீர்களே, ஏன்? ஏனெனில் “எங்களால் பிறரைக் கொல்ல முடியும்” என்கிறீர்கள். அரேபியர்களும் அப்படித்தான் சொன்னார்கள். வீண் ஜம்பமடித்துக் கொண்டார்கள். இப்பொழுது அந்த அரேபியன் எங்கே? பாலைவனத்தில் நாடோடியாகத் திரிகிறான். ரோம் நாட்டினரும் தற்பெருமை பேசிக்கொண்டு அப்படித்தான் கூறினார்கள். இப்பொழுது எங்கே அவர்கள்? “சமாதானம் பண்ணி வைக்கிறவர்கள் ஆசிபெற்றவர்களாவர்; உலக சுகங்களை அவர்கள் அநுபவிப்பார்கள்.” ஆக்ரமிப்பு விஷயங்களெல்லாம் தரைமட்டமாகி விடுகின்றன. அவை மணல்மீது கட்டப்பட்ட கட்டிடம். அவை நீண்ட நாட்கள் நிலைத்திருக்க முடியாது. சுயநலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, போட்டாபோட்டியுணர்ச்சியை வலது கையாகவும், சுகபோகங்களை அநுபவிப்பவனது லட்சியமாகவும் கொண்ட ஒரு கொள்கை, இன்றோ நாளையோ மடிந்தே தீரும். அத்தகைய காரியங்கள் சாகத்தான் வேண்டும், சகோதரர்களே! நீங்கள் உயிர் வாழ விரும்பினால், உங்களது தேசம் வாழவேண்டுமென்று உண்மையிலேயே நீங்கள் விரும்பினால் கிறிஸ்துவிடம் திரும்பிப் போங்கள் என்று கூறுகிறேன். நீங்கள் கிறிஸ்தவர்களே அல்ல. நீங்கள் நாடு என்ற ரீதியில் கிறிஸ்தவ தேசம் அல்ல. கிறிஸ்துவிடம் திரும்பிச் செல்லுங்கள். தலை சாய்த்துப் படுக்கச் சொந்தமான ஓர் இடம் வைத்துக் கொள்ளாத (சுயநலமற்ற) அவரிடம் செல்லுங்கள்; “பறவைகளுக்குக் கூடு உண்டு. மிருகங்களுக்குத் தங்குமிடமுண்டு. மனிதகுமாரனுக்குத் தலைசாய்க்க இடமில்லை” என்றார் கிறிஸ்து. ஆனால் சுகபோகங்களின் பேரால் நீங்கள் சமயப்பிரசாரம் செய்கிறீர்கள். விதியின் விளையாட்டுத் தான் என்னே!

நீங்கள் உயிர் வாழ விரும்பினால் இந்த நிலையைத் தலைகீழாகத் திருப்பி மாற்றுங்கள். இந்த நாட்டில் நான் கேட்ட விஷயங்களெல்லாம் வெறும் வெளிவேஷக் கருத்துக்கள் தான். இந்தத் தேசம் உயிர் வாழப் போகிறது என்றால் எல்லாம் அவரிடம் திரும்பிச் செல்லட்டும். கடவுளுக்கும் காசுத் தெய்வத்துக்கும் நீங்கள் ஒரே சமயத்தில் வழிபாடு நடத்தமுடியாது. இந்தச் சுகபோக வஸ்துக்களெல்லாம் கிறிஸ்துவிடமிருந்தா வந்தன? இது போன்ற ஆக்கிரமிப்பான, பொய் ஆசாரங்களையெல்லாம் கிறிஸ்து ஒப்புக்கொண்டிருக்க மாட்டார். காசுக் கடவுளை வழிபடுவதால் வருகிற செல்வ வளமெல்லாம் நீர்க்குமிழி போல, ஒரு கணநேரத்துக்குத்தான் இருக்கும்.

உண்மையான நிரந்தரத்தன்மை இறைவனிடமே உள்ளது. கிறிஸ்துவின் லட்சியத்துடன், இன்றுள்ள ஆச்சரியகரமான வளக் கொழிப்பை இணைக்க முடிந்தால் நல்லதுதான். உங்களால் முடியாது என்றால் இந்தப் போகங்களைக் கைவிட்டு அவரிடம் திரும்புவதே நல்லது. கிறிஸ்து இல்லாமல் மாடமாளிகைகளில் வாழ்வதைக் காட்டிலும் கந்தையணிந்தாலும் அவருடன் வாழ ஆயத்தமாவது மிக உயர்ந்தது.

பிறரைக் குற்றஞ் சொல்லாதே: உன்னையே ஆராய்ந்து பார்!

.....நாம் தாக்கப்படக்கூடிய நிலையில் இருந்தாலன்றி நம்மை எதுவும் தாக்கிப் பாதிக்காது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். என்னுடைய உடல் வியாதியால் பாதிக்கப்படுவதற்கு ஆயத்தமாக இராதவரை வியாதி என்னை அணுகாது. வியாதியானது கிருமிகளை மாத்திரம் பொறுத்ததல்ல. ஏற்கனவே உடலில் இருக்கிற சில தன்மைகளைப் பொறுத்ததாகும். நமக்கு ஏற்றது தான் கிடைக்கிறது. தகுதியே இல்லாமல் துன்பம் ஏற்படாது என்பதை நாம் நமது கர்வத்தைக் கைவிட்டு உணர்ந்து கொள்வோம். தகுதியில்லாமல் நமக்கு தாக்குதலோ அடியோ கிடையாது. எனது சொந்தக் கைகளாலேயே வழி வகுக்காமல் எந்தத் தீமையும் எனக்கு ஒருபோதும் ஏற்பட்டதில்லை. நாம் அதனைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். உன்னையே நீ அலசி ஆராய்ந்து பார்த்தால், உனக்குக் கிடைத்த ஒவ்வொரு அடியும், நீ அதற்காக ஏற்பாடு செய்து வைத்திருந்ததால் தான் கிடைத்தது என்பது தெரியவரும். நீயாகச் செய்வது பாதி; வெளி உலகம் செய்வது பாதி; இந்த ரீதியில்தான் அடி கிடைக்கிறது. இப்படிச் சிந்தித்தால் நாம் சாந்தமான கம்பீரமான மன நிலைக்கு வந்து சேருவோம். அத்துடன் கூட இந்த ஆராய்ச்சியின் மூலமாக நமக்கு ஒரு நம்பிக்கை பிறக்கும். அதாவது 'வெளி உலகத்தைக் கட்டுப்படுத்த என்னால் முடியாது. ஆனால் என்னிடம் எது இருக்கிறதோ - அதாவது எனது சொந்த அக உலகம் அது என்னுடைய ஆளுகைக்கு உட்பட்டது. இந்த இரண்டும் ஒன்று சேருவதால் தான் தோல்வி ஏற்படுமாயின், இந்த இரண்டும் சேருவதன் மூலம் தான் எனக்கு அடி கிடைக்க வேண்டுமென்றால், என்னிடமிருக்கிற பங்கை நான் கூட்டிச் சேர்க்கமாட்டேன். அப்பொழுது எப்படித் தாக்குதல் வரும்? என்னை என்னால் நன்றாக அடக்கியாள முடிந்தால் தாக்குதல் ஒருபோதும் என்னை அணுகவே முடியாது.

.....ஆகவே உங்களது தவறுகளுக்காக வேறு எவரையும் குற்றஞ் சாட்டாதீர்கள். உங்களது கால்களிலே நிலுவங்கள். முழுப் பொறுப்பையும் நீங்களே ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். "நான் அனுபவிக்கிற இந்தத் துன்பத்துக்கு நானே பொறுப்பு

என்றால் இதனை நானே தான் நீக்கவேண்டும் என்பது நிரூபணமாகி விடுகிறது” என்று கூறுங்கள். நான் நிர்மாணித்ததை என்னால் அழிக்கவும் முடியும் வேறெருவர் உண்டாக்கியதை என்னால் ஒருகாலும் அழிக்க முடியாது. ஆகையால் எழுந்து நில்லுங்கள். துணிவுடனிருங்கள். வலிவுடனிருங்கள் முழுப்பொறுப்பையும் உங்களது தோள்மீதே, நீங்களே ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். உங்களது விதியையும் நீங்களே தான் நிர்மாணிக்கிறீர்கள். உங்களுக்குத் தேவையான சக்தி, துணை எல்லாம் உங்களிடமே உறைந்துள்ளன. “மடிந்து போன முற்காலம் மடிந்தவற்றைப் புதைக்கட்டும்.” முடிவற்ற வருங்காலம் உங்கள் முன்னே உள்ளது.

நீங்கள் பேசுகிற ஒவ்வொரு பேச்சும், சிந்திக்கிற சிந்தனையும், செய்கிற செயலும் வருங்காலத்தில் உங்கள் மீது பாய்வதற்கு ஆயத்தமாக, ஒரு குவியலாகச் சேர்ந்து உள்ளன. நீங்கள் செய்த கெட்ட சிந்தனைகளும், கெட்ட செயல்களும், புலிகளைப் போலப் பாய்வதற்கு ஆயத்தமாக இருப்பதைப் போலவே நம்பிக்கையுணர்ச்சியைத் தூண்டுகிற மற்றொரு விஷயமும் உள்ளது. அதாவது நீங்கள் செய்யக்கூடிய, நல்ல சிந்தனைகளும் நல்ல செயல்களும் நூறாயிரம் தேவதைகளின் பலத்துடன் உங்களை எப்பொழுதும், எல்லாக் காலத்துக்கும் காப்பாற்றுவதற்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இதனை எப்பொழுதும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

நமது விதிக்கு நாமே பொறுப்பு :

.....ஒருவன் சம்பாதிக்காவிட்டால் அவனுக்கு எதுவும் கிடைக்காது. இது நிரந்தரமான சட்டம். அப்படியல்லவென்று சில சமயம் தோன்றலாம். ஆனால் நாளடைவில் அது உண்மைதானென்று தெளிவடைகிறோம். ஒரு மனிதன் செல்வந்தன் ஆவதற்காக ஆயுள் முழுவதும் பாடுபடலாம். ஆயிரக்கணக்கான பேர்களை அவன் ஏமாற்றலாம். ஆனால் கடைசி முடிவாகத் தான் பணக்காரனாவதற்குத் தகுதியுடையவன் என்பதைத் தெரிந்து கொள்வான். அவனது வாழ்க்கையே, அவனுக்குத் தொல்லை யாகவும், தொந்தரவாகவும் ஆகிவிடுகிறது. சுகபோகங்களை அநுபவிப்பதற்காக நாம் ஏராளமான பொருள்களைச் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டே இருக்கலாம். ஆனால் நாம் எதைச் சம்பாதித்தோமோ அதுதான் உண்மையில் நமக்கு ஒட்டும். முட்டாள் ஒருவன் உலகிலுள்ள எல்லாப் புத்தகங்களையும் வாங்கலாம். அவனது நூல் நிலையத்தில் அவை இருக்கும். ஆனால் எதனைப் படிக்க அவனுக்குத் தகுதியுண்டோ அதையே தான் அவன் படிப்பான். அவனுக்குத் தகுதியை உண்டாக்குவது அவனது “கர்மா”.

நமது தகுதி என்ன, நம்மால் எதனை ஜீரணிக்க முடியும் என்பதை நமது கர்மா முடிவு செய்கிறது. நாம் இன்றிருக்கும் நிலைக்கு நாமே பொறுப்பு. நாம் எப்படி ஆகவேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ அவ்வாறு நம்மை ஆக்கிக் கொள்ளுவதற்கு நம்மிடம் ஆற்றல் உள்ளது. இன்று நாமிருக்கும் நிலை நமது பழங்காலச் செயல்களின் விளைவாக ஏற்பட்டது என்றால் அதைத் தொடர்ந்து மற்றொரு கருத்தும் வருகிறது. அதாவது நாம் வருங்காலத்தில் எப்படி மாற வேண்டுமென்றிருக்கிறோமோ, அந்த நிலையை இக்காலத்திய நமது நடவடிக்கைகளால் உண்டாக்க முடியும். ஆகவே எப்படிச் செயல்பட வேண்டும் என்று நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.....

நமக்குள்ளிருந்தே உதவியெல்லாம் கிடைக்கும் :

....நாம் பட்டுப் புழுவைப் போலிருக்கிறோம். நமது உடலிலிருந்து வெளிப்படும் பொருளைக் கொண்டே நாம் பட்டு நூல் கூடு உண்டாக்குகிறோம். நாளடைவில் அதிலேயே சிறையிடப்படுகிறோம். ஆனால் இது நிரந்தரமானதல்ல. அந்தக் கூட்டுக்குள்ளேயே நாம் நிச்சயமாக ஆத்மஞான அநுபூதியை வளர்த்துக் கொள்வோம். பின்னர் வண்ணாத்திப் பூச்சியைப் போலச் சுதந்திரமாக வெளி வருவோம்; இந்தக் கர்ம வலையை, நம்மைச் சுற்றி நாமே தான் பின்னிக் கொண்டோம். நம்முடைய அஞ்ஞானத்தின் காரணமாக, நாம் கட்டுண்டு விட்டதாக நினைத்து உதவி கோரிக் கண்ணீர் விட்டுக் கதறுகிறோம். உதவியானது வெளியிலிருந்து வராது, நமக்குள்ளிருந்தேதான் வரும். உலகிலுள்ள எல்லாக் கடவுள்களிடமும் முறையிட்டுப் பார். பல ஆண்டுகள் கதறினேன். இறுதியாக எனக்கு உதவி யளிக்கப்பட்டதை நான் கண்டேன். ஆனால் எனக்குள்ளே யிருந்து தான் உதவி வந்தது. தவறுதல் காரணமாக நான் செய்ததையெல்லாம் திருப்பி மாற்ற வேண்டியிருந்தது. அது ஒன்றுதான் வழி. என்னைச் சுற்றிலும் நானே வீசிக்கொண்ட வலையை நான் வெட்டியெறிய வேண்டியிருந்தது. இவ்விதம் செய்வதற்கான சக்தி நமக்குள்ளேயே இருக்கிறது. ஒரு விஷயத்தை நான் நிச்சயமாக அறிவேன். அதாவது எனது அபிலாஷைகளில் ஒன்றுகூட - அது நல்வழிப்பட்டதோ, தீயவழிப்பட்டதோ, எப்படியாயினும் சரி - வீணாக வில்லை. எனது ஆயுளில் நான் எத்தனையோ தவறுகளைச் செய்திருக்கிறேன். ஆனால் கவனியுங்கள். இந்தத் தவறுகள் ஒவ்வொன்றையும் நான் செய்திராவிட்டால் நான் இன்றுள்ள நிலையில் இருக்க முடியாது என்பது திண்ணமாக எனக்குத் தெரியும். ஆகவே எனது தவறுகளைப் பற்றி எனக்கு முழுத் திருப்தி தான். அதற்காக நீங்கள் வீட்டுக்குப் போய் வேண்டுமென்றே தவறிழைக்க வேண்டுமென்று நான் கூறுவதாக நினைத்துச் சோர்ந்து போகவேண்டாம்; கடைசியில் எல்லாம் நேராகி விடும் என்று தெரிந்து கொள்ளுங்கள். அது வேறு விதமாக ஆகமுடியாது. ஏனெனில் நல்ல

தன்மை நமது இயல்பு ஆகும். தூய்மை இயற்கையான நிலையாகும். அந்த இயற்கையை ஒருநாளும் அழிக்கவே முடியாது. நமது அடிப்படையான சுபாவம் எப்பொழுதும் ஒரே விதமாகவே இருக்கும்.

நல்லொழுக்கத்தை எப்படி நிலைநாட்டுவது?

.....மனிதனானவன் ஒரு மையப்புள்ளியைப் போல விளங்குகிறான். உலகிலுள்ள எல்லாச் சக்திகளையும் தன்னை நோக்கி இழுக்கிறான். தனது கேந்திரத்தில் எல்லாவற்றையும் உருக்கி ஒரு பெரிய சக்திச் சுழலாக வெளியில் மீண்டும் அனுப்புகிறான்.....

.....நல்லது - தீயது, இன்ப - துன்பம் இவையெல்லாம் அவனை நோக்கி ஒடுகின்றன. அவனைச் சுற்றிலும் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றிலிருந்து ஒழுக்கப் பண்புதனை வெளியில் வீசுகிறான். எதை வேண்டுமானாலும் உறிஞ்சி இழுத்துக்கொள்ள அவனுக்குச் சக்தி இருப்பது போல அதனை வெளியில் எடுத்து வீசவும் அவனுக்குச் சக்தி உண்டு.

.....தொடர்ந்தாற்போல ஒரு மனிதன் தீய சொற்களைக் கேட்டு, தீயனவற்றையே சிந்தித்து, தீயனவற்றையே செய்து வந்தால் அவனுடைய மனம் தீய பதிவுகளால் நிரம்பிக் கிடக்கும். அவை அவனது சிந்தனையையும் வேலையையும் பாதித்து விடும்; அப்படிப் பாதிப்பதால் தீய பதிவுகள் எப்பொழுதுமே வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றின் விளைவு தீயதாகவே இருந்து தீரும். அந்த மனிதன் தீயவனாகவே இருப்பான். அவனால் அதைத் தவிர்க்க முடியாது. அவனிடமுள்ள மனப் பதிவுகளின் மொத்தத் தொகுப்பானது, தீய காரியங்களைச் செய்வதற்கான பலமான உந்து சக்தியாக, தூண்டுகோலாக அமைகிறது. அவன் தன்னுடைய மனப் பதிவுகளின் கையில் இயந்திரம் போல, அவை அவனை தீயவை செய்யக் கட்டாயப்படுத்தும்.

அதுபோலவே ஒரு மனிதன் நல்ல கருத்துக்களையே நினைத்து நல்லனவற்றையே செய்து வந்தால் இந்த மனப்பதிவுகளின் மொத்தத் தொகுப்பும் நல்லதாகவே இருக்கும். முன் கூறியதைப் போலவே அவன் விரும்பாவிட்டாலும் கூட அவனை நல்லதையே செய்ய அது கட்டாயப்படுத்தும். ஒரு மனிதன் இவ்வளவு தூரம் நல்ல காரியங்களைச் செய்து, இத்தனை நல்ல சிந்தனைகளைச் சித்தித்தும் வந்ததால், நல்லனவே செய்வதற்கான மனப்போக்கு அவனுக்குத் தடுக்க முடியாததாக ஆகிவிடுகிறது. அவன் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், அவனது

இயல்பான போக்குகளின் மொத்தத் தொகுதியாக உள்ள அவனது மனமானது அவனைத் தவறிழைக்க விடாது. அவனது சபாவங்கள் அவனை அதற்கு எதிர்ப்பான எண்ணத்தால் எண்ணத்தை மாற்றிவிட வேண்டும்.

....மிக ஆழ்ந்த மௌனமாக இருக்கும்போது, தனிமை நிலையில் மூழ்கி இருக்கும் போது அந்த நேரத்தில் தீவிரமான நடவடிக்கையைக் கண்டுபிடித்துச் செய்யக்கூடியவன் லட்சிய மனிதனாவான், அவன் மிகத்தீவிரமான நடவடிக்கைகளுக்கிடையே பாவைவனத்திலுள்ளது போன்ற அமைதியையும் தனிமையையும் அனுபவிப்பான். அந்த மனிதன் புலனடக்கத்தின் ரகசியத்தைத் தெரிந்து கொண்டு தன்னையே கட்டுப்படுத்திக் கொண்டுள்ளான். பெரிய நகரத்தினூடே அதில் காணப்படும் போக்குவரத்துக் குழப்பக் கூக்குரலிடையே அவன் போகிறான். போகும்போது ஒரு ஒலியும் எட்டமுடியாத குகையில் இருப்பதுபோல அவனது மனம் மிகுந்த அமைதியுடனிருக்கிறது. ஆனால் அதனிடையேயும் அவனது மனமானது எப்பொழுதுமே தீவிரமாக வேலை செய்கிறது. கர்மயோகத்தின் லட்சியம் இதுதான். இந்நிலையை நீங்கள் எய்தி விட்டால் வேலையின் ரகசியத்தை உண்மையிலேயே கற்றுக்கொண்டு விட்டீர்கள் எனலாம்.

நீங்களே ரிஷிகள் ஆகிவிட வேண்டும்!

ரிஷிகள் உபதேசித்ததை மட்டும் நீங்கள் கற்றிருந்தால் போதாது. அந்த ரிஷிகள் மறைந்து விட்டார்கள். அவர்களது அபிப்பிராயங்களும் அவர்களுடன் மறைந்து விட்டன. நீங்களே ரிஷிகளாக வேண்டும். இதுவரை பிறந்துள்ள மிகப் பெரிய மனிதர்களைப் போல நமது அவதார புருஷர்களுக்கு இணையாக நீங்களும் மனிதர்கள் தாம். வெறும் ஏட்டுப் படிப்பினால் என்ன விளைந்து விடும்? தியாகத்தினால் கூட எதைத்தான் சாதித்துவிட முடியும்? மந்திர தந்திரங்களால் ஆவது என்ன? நீங்கள் உங்கள் கால்களிலேயே நிற்க வேண்டும்.

உண்மையான மனிதன் :

ஆண்மை வீர்யமுள்ளவர்களைத் தயாரிக்க இந்தப் புதிய வழி முறையை நீங்கள் பின்பற்ற வேண்டும். உண்மையான மனிதன் சக்தியின் வடிவமாக இருக்கவேண்டும். அத்துடன் பெண்மை உள்ளமும் படைத்திருக்க வேண்டும். உங்களைச் சுற்றி வாழும் லட்சக்கணக்கான ஜீவன்களைப்பற்றி நீங்கள் கவலைப்படவேண்டும். இருப்பினும் உறுதியுடன் வளைக்க முடியாமலும் நீங்களிருக்க வேண்டும். அத்துடன் கீழ்ப் படிசிற குணமும் உங்களுக்கு இருக்க வேண்டும். வெளிப் பார்வைக்குச் சற்று முரண்பட்ட குணங்களாக இவை தோன்றினாலும் கூட

இந்த நற்குணங்கள் உங்களுக்கிருக்க வேண்டும். உங்களுக்கு மேலுள்ள அதிகாரி உங்களை ஆற்றில் குதித்து முதலையைப் பிடிக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டால் முதலில் நீங்கள் கீழ்ப்படிந்து விட்டுப் பிறகு காரணம் கேட்க வேண்டும். கட்டளை தவறாக வந்தாலும் முதலில் கீழ்ப்படிந்து விட்டுப் பிறகு அதை மறுத்துப் பேசுங்கள்.

நாம் பல சம்பிரதாய கோஷ்டிகளாகப் பிரிந்து கிடக்கிறோம். அதிலிருக்கிற தீமையென்னவெனில், ஒருவனுக்குக் கருத்து வேறு பாடு ஏற்பட்டால், உடனே அவன் புதிய ஒரு சம்பிரதாயத்தை ஆரம்பிக்கிறான். காத்திருப்பதற்கு அவனிடம் பொறுமையில்லை. ஆகவே உங்கள் சங்கத்திடம் உங்களுக்கு ஆழ்ந்த மதிப்பு இருக்க வேண்டும். அதில் கீழ்ப்படியாமைக்கு இடமே இல்லை..... நமது பாசறையில் துரோகிகளுக்கு இடமில்லை. காற்றைப்போல நீங்கள் சுதந்திரமாக இருக்கவேண்டும். அத்துடன் இந்தச் செடியைப் போலவும் நாயைப் போலவும் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும்.

இந்தக் காலத்திற்குத் தேவையானவர்கள் சந்நியாசிகள் :

சில பேர்கள் வாழ்க்கையிலிருந்து வெளிவந்து, கடவுளுக்காக மாத்திரமே வாழ்ந்து உலக நன்மைக்காகச் சமயத்தைப் பாது காக்கவேண்டும்..... துறந்தால், அத்துறவில் உறுதியாக நில்லுங்கள். போரில் நூறுபேர் வீழ்ந்தால் அவர்கள் கையிலுள்ள கொடியை நீங்கள் தாங்கிப் பிடித்து முன்னே கொண்டு செல்லுங்கள். கடவுள் சத்திய வடிவம். யார் தோற்றாலும் பரவாயில்லை. கீழே விழுகிறவன், மற்றொருவனிடம் கொடியைக் கொடுத்து விட்டும். அவன் அதை கொண்டு முன்னேறட்டும். கொடி ஒருபோதும் கீழே விழாது.

.....எளியவர்களான கிருகஸ்தர்கள் என்ன பண்ணுவார்கள். பாவம்! அவர்களுக்குச் சிறிய ஒரு வாழ்க்கை உள்ளது. துறவிகள், சிவனின் பூத கணங்கள் தான் இதைச் செய்யவேண்டும். ஹர! ஹர! சம்போ!” என்ற முழக்கத்தால் வானத்தைக் கிழிக்க வேண்டியவர்கள் சந்நியாசிகளே.

....வருங்காலத்தைப் பற்றிய எனது நம்பிக்கை இளைஞர்களைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. ஒழுக்கமுள்ள, புத்திசாலிகளான, பிறருக்குத் தொண்டு புரிவதற்காக எல்லாவற்றையும் தியாகம் செய்து விடுகிற, கீழ்ப்படிதலுள்ள இளைஞர்கள் வேண்டும். எனது கருத்துக்களை நடைமுறையில் சாத்தியமாக்குவதற்காகத் தமது வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்து அதன் மூலம் நமக்கும், பொதுவாகத் நமது நாட்டுக்கும் நன்மை உண்டாக்க வேண்டும். மற்றப் படி, சாதாரண தரத்திலுள்ள பையன்கள் கோஷ்டி கோஷ்டி யாக வந்து

கொண்டிருக்கிறார்கள்; வந்து கொண்டொன்றிருப்பார்கள். அவர்கள் முகத்தில் மந்த சுபாவமானது எழுதி ஒட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் உடல் வேலைக்குப் பயனின்றி பலவீனமாக உள்ளது; மனத்தில் தைரியம் இல்லை. அவர்களைக் கொண்டு எதைத்தான் சாதிக்க முடியும்? நசிகேதனின் நம்பிக்கையுடன் பன்னிரண்டு சிறுவர்கள் கிடைத்தால் . இந்த நாட்டின் சிந்தனையையும், அபிலாஷை நாட்டங்களையும் புதியதொரு பாதையில் என்னால் திருப்பி விட்டுவிட முடியும்.

நல்ல திறமைசாலிகளாக எனக்குத் தோன்றுகிறவர்களில் சிலர் திருமணத்தையால் தம்மை விலங்கிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் உலக ரீதியான பெயர், புகழ் அல்லது செல்வத்தைத் திரட்டுவதற்காகத் தம்மையே விற்பனைக் கொண்டு விட்டார்கள். மீதியிருக்கிற பெரும்பான்மை மக்கள், எந்த ஒரு உயர்ந்த கருத்தையும்வாங்கிக் கொள்ளத் தகுதி திறமையற்றவர்களாக உள்ளனர்.

ஆயினும் கூட நான் நம்பிக்கையை முற்றிலும் இழந்து விடவில்லை என்பது உண்மைதான். ஏனெனில் இறைவன் திருவுள்ளப்படி இந்தச் சாதாரணப் பையன்களிடமிருந்தே காலப்போக்கில், பணியிலும் ஆத்மிகத்திலும் சிறந்த மகாவீரர்கள் உதித்து வருங்காலத்தில் எனது கருத்துக்களை நடை முறையில் நடத்திக் காட்டுவார்கள்.

உண்மையான எண்ணங்களின் ஆற்றல்

.....கௌதம புத்தர். தாம் இருபத்தைந்தாவது புத்தரென அடிக்கடிக் கூறிக்கொள்ளுவதை அவரது வாழ்வில் நாம் படித்திருக்கிறோம். வரலாறு கண்ட புத்தர் தமக்கு முன் சென்றவர்கள் அமைத்த அஸ்திவாரத்தின் மீதுதான் தமது அமைப்பை நிறுவியிருக்க வேண்டும் என்றாலும் அவருக்கு முன்னால் வந்துபோன இருபத்து நான்கு பேர்களையும் வரலாறு அறியாது.

உத்தமமான உயர்ந்த, புருஷர்கள் அமைதியாகவும், மௌனமாகவும், வெளிக்குத் தெரியாமலும் இருப்பார்கள். சிந்தனையின் சக்தியை உண்மையில் அவர்களேதான் அறிவார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு விஷயம் நிச்சயமாகத் தெரியும். அதாவது அவர்கள் ஒரு குகைக்குள் சென்று, கதவுகளை அடைத்துவிட்டு ஐந்து உண்மையான கருத்துக்களை வெறுமனே நினைத்துவிட்டு, மடிந்து போய் விட்டாலும் இந்த ஐந்து எண்ணங்களும் சாகசவதமாக இருக்கும் என்பது அவர்களுக்கு உறுதியாகத் தெரியும். அத்தகைய எண்ணங்கள் மலைகளைச் குடைந்து கொண்டு, கடல்களைப் கடந்து கொண்டு, உலகமெங்கும் பிரயாணம் செய்யும். மனித இதயங்களில் அவை ஆழமாகப் புகுந்து அந்தக் கருத்துக்களை மனித வாழ்க்கையில்,

நடைமுறையில், வாழ்ந்து காட்டக்கூடிய ஆண்களையும், பெண்களையும் நிர்மாணித்து உயர்த்தும்.

‘மேலைநாட்டிலிருந்து வருவதே தலைசிறந்தது’ :

இந்நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் மேற்குநாட்டின் செல்வாக்கு பாரதத்துக்குள் பொழியத் துவங்கிப்போது, வெற்றி கொண்ட மேனாட்டவர்கள் வாள்க்கரத்துடன், ரிஷிகளின் புதல்வர்களிடம் வந்தார்கள். “நீங்கள் வெறும் காட்டுமிராண்டிகள். கனவு காண்கிறவர்களின் இனத்தவர் நீங்கள். உங்களது சமயம் வெறும் கட்டுக் கதைதான்.. உங்களது கடவுளும், ஆத்மாவும், நீங்கள் எதை எய்த விரும்பிப் போராடினீர்களோ அவையும், எல்லாமே அர்த்தமற்றவை. ஆபிரமாண்டுகளாக நீங்கள் நடத்திய போராட்டம் ஆபிரம் ஆண்டுகளாக நீங்கள் பூண்ட முடிவற்ற துறவறம் ஆகியவையெல்லாம் வீணாகிவிட்டன” - என்று நிரூபித்துக் காட்ட வந்தார்கள். அப்பொழுது பல்கலைக் கழக மாணவர்களிடையே இந்தப் பிரச்சினை பரபரப்பை உண்டாக்கியது. ‘இதுவரையில் வாழ்ந்து வந்த நமது தேசிய வாழ்க்கை தோற்று விட்டதா? மேலைநாட்டுத் திட்டப்படி புதிதாக ஆரம்பிக்க வேண்டியது தானா? நமது பழைய புத்தகங்களைக் கிழித்து, தத்துவ ஞானங்களைக் கொளுத்தி, உபதேசகர்களை ஒட்டி விரட்டிக் கோயில்களை இடித்துத் தள்ளலாமா?’ என்றெல்லாம் எண்ணினார்கள். தங்கள் சமயத்தை வாள் கொண்டும் துப்பாக்கி கொண்டும் நிரூபித்துக்காட்டிய வெற்றியாளனான மேல் நாட்டவன், நமது பழைய வழி முறைகளெல்லாம் வெறும் மூட நம்பிக்கையென்றும், வெறும் விக்கிரக ஆராதனை தானென்றும் கூறவில்லையா? மேல்நாட்டவன் திட்டப்படி துவக்கப்பட்ட புதிய கல்விச் கூடங்களில் பழக்கப் படுத்தப்பட்டு, கல்விப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் மேற்கூறிய கருத்துக்களைத் தமது சிறு பிராயம் முதலே உட்கொண்டார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்குச் சந்தேகங்கள் எழுந்ததைக் குறித்து வியப்படைய வேண்டியதில்லை. ஆனால் மூடநம்பிக்கைகளைத் தூர எறிந்துவிட்டு, பத்தியம் எது என்று உண்மையான ஆராய்ச்சியைத் துவக்காமல், ‘மேற்குநாடு என்ன சொல்கிறது?’ என்ற கேள்விதான் உண்மைக்கு ஒரே உரைகல்லாகியிருக்கிறது. குருமார்கள் ஒழிய வேண்டும்; வேதங்கள் ஒழிய வேண்டும்; ஏனெனில் அவ்வாறு மேல்நாடு கூறுகிறதே?

பலசாலியை அண்டி அனைவரும் போகிறார்கள்:

இங்கிலாந்திலும் கூட கவனித்திருக்கின்றேன் பலங்குறைந்த தேச மக்களுக்குப் பிறந்த குழந்தைகள் இங்கிலாந்தில் பிறந்தால், தாம் கிரேக்கர் போர்த்துகீசியர், ஸ்பெயின் நாட்டவர் என்று முறைப்படி தம்மை அழைத்துக் கொள்ளாமல் ஆங்கிலேயன் என்றே தம்மைக் கூறிக்கொள்கின்றனர்.

பலமுள்ளவனையே எல்லோரும் அநுசரித்துப் போகிறார்கள். பலமுள்ளவனின் புகலொளி நமது உடலின் மீதும் பட்டுப் பிரதிபலிக்காதா? பலசாலியின் புகழ் ஜொலிப்பிலிருந்து கடன் வாங்கி நாமும் மினுக்கிக் கொள்ளலாமே? என்பது பலமில்லாதவனின் விருப்பமாக இருக்கிறது.

பாரதம் உறக்கத்திலிருந்து விழித்து வருகிறது.

இப்பொழுதுள்ள பாரத அரசாங்கத்திடம் சில குறைகள் உள்ளன; அத்துடன் மிகப்பெரிய நல்ல அம்சங்களும் உள்ளன. அவற்றுள் மிகப்பெரிய நன்மை இதுதான்: பாடலி புத்திர சாம்ராஜ்ய வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு இதுவரை பாரத நாடானது பிரிட்டனைப் போன்று, நாடு நெடுகிலும் தனது செங்கோலைச் செலுத்திவரும் சக்திவாய்ந்த ஓர் இயந்திரத்தின் கண்காணிப்பின் கீழ் இருந்ததில்லை. வைசியர்களின் ஆதிபத்தியத்தில் (வைசியனிடம் இயற்கையாவே இருக்கும் கடும் உழைப்புக் குணத்துக்கு நாம் நன்றி செலுத்துகிறோம்) உலகத்தின் ஒரு பகுதியிலிருந்து மறுபகுதிக்கு வியாபாரப் பொருள்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றன. அதே நேரத்தில் அதே இயல்பின் விளைவாகப் பற்பல நாடுகளின் கருத்துக்களும், சிந்தனைகளும் பாரதத்தின் எலும்புக்குள்ளும், ஊன் உதிரத்துக்குள்ளும் பலவந்தமாக நுழைந்து வருகின்றன. இந்தக் கருத்துக்களிலும் சிந்தனைகளிலும் பிறருடைய கருத்துக்களை வெறுமனே எதிரொலிப்பதனாலே, மட்டரகமாகப் பிறரைப் பின்பற்றி நடப்பதனாலே பிறரை நம்பி வாழ்வதனாலே, நாகரிகத்தின் சிகரத்தையும் சீர் சிறப்பின் சிகரத்தையும் நீ எய்தி விட முடியுமா ?

அவமானகரமான இந்தக் கோழைத்தனத்தினாலே வீரதீரர்களுக்கே உரித்தான சுதந்திரத்தை நீ அடைய முடியுமா ?

ஓ பாரத நாடே !

சீதை, சாவித்திரி, தமயந்தி முதலிய கற்பில் சிறந்த உத்தமிகளை மறவாதே. உனது பெண்மையின் லட்சியத்துக்கு அவர்களே உதாரணம் !

யோகிகளுக்கெல்லாம் யோகியும், எல்லாவற்றையும் துறந்தவருமான உமாபதியாம் சங்கரனே நீ வணங்கும் கடவுள் என்பதை மறவாதே !

உனது திருமணம், உனது செல்வம், உனது உயிர் முதலானவை, உனது பிரத்தியேக இந்திரிய சுகபோகத்திற்கும், உனது சொந்த நன்மைகளுக்கும் ஏற்பட்டவையல்ல என்பதை மறவாதே !

நீ தேவியின் பலி பீடத்துக்கான ஒரு யாகத் திரவியமாகப் பிறந்திருக்கிறாய் என்பதை மறவாதே !

வாணாசிரம தர்மமானது அகிலாண்டேசுவரியான பராசக்தியின் பிரதிபிம்பந்தான் என்பதை மறவாதே !

தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் அறியாத மூடர்களும், ஏழைகளும், எழுத்து வாசனையற்றவர்களும், சண்டாளர்களும் தோட்டிகளும் உன் சகோதரர்கள், உன் இரத்தக் கலப்புள்ளவர்கள் என்பதையும் மறவாதே !

வீரனே !

தீரனாக இரு ! கோழைத்தனத்தை அகல ஒட்டு ! நீ ஒரு பாரத வாசி என்பதில் பெருமை கொள். "நான் ஒரு பாரதவாசி; ஒவ்வொரு பாரதியனும் என் சகோதரன் !" என்று பெருமையுடன் உரக்கக் குரல் எழுப்பு !

மூட பாரதியனும், பிராம்மண பாரதியனும், பறையனாகிய பாரதியனும் எனது சகோதரன் என்று சொல்வாய். இடுப்பில் ஒரு கோவணத்தை மட்டும் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறவனாயினும், உரத்த குரலெடுத்து, "பாரதியே, எனது சகோதரர்; பாரதியே எனது உயிர்; பாரதத்தின் தேவ, தேவிகளே நான் வணங்கும் தெய்வங்கள்; பாரதத்தின் ஜன சமூகமே நான் குழந்தையாக இருந்தபோது படுத்துவளர்ந்த தொட்டில்; இளமையில் விளையாடிக் களித்த எழிற்பூங்கா; மூப்படைந்த தருணத்தில் அடையும் வாராணசியான மோட்சம்" என்று பெருமையுடன் சொல்வாயாக !

சகோதரனே ! "பாரத பூமியே எனது அதியுயர்ந்த மோட்ச லோகம்; பாரதத்தின் நன்மையே எனது நன்மை!" என்று சொல்வாயாக !

இரவிலும் பகலிலும் "கௌரி வல்லப! அகிலாண்டேசுவரி ! ஆண்மைத்தனத்தை எனக்கு அருள்வீர்களாக ! வல்லமையை அருளும் தாயே ! எனது கோழைத்தனத்தை அகற்றுவாய். எனது பேடித்தனத்தைப் போக்குவாய் ! என்னை ஓர் ஆண்மகனாக ஆக்கு!" என்று இடையறாது பிரார்த்தனை செய் !

★ ★ ★

‘இந்து’ என்ற பெயரைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே உங்களுக்குள்ளேயே சக்தியின் அலையைப் போலப் பாய வேண்டும். அப்போதுதான் - அப்போது மட்டும்தான் - நீங்கள் ‘இந்து’ ஆவீர்கள்.

இந்து என்ற பெயர் தாங்கிய மனிதன், எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும், நமது மொழியோ அல்லது வேற்று மொழியோ பேசினாலும், அந்தக் கணமே உங்களுக்கு மிக மிக நெருங்கியவனாகவும் இனியவனாகவும் ஆகிவிட வேண்டும். அப்போதுதான் - அப்போது மட்டுமேதான் - நீங்கள் ‘இந்து’ ஆவீர்கள்.

இந்து என்ற பெயர் தாங்கிய மனிதனுக்கு ஏற்படும் துன்பம், உங்களது உள்ளத்தை வந்து தாக்கி, உங்களது மகனே துன்பப்படுவது போன்ற உணர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் - அப்போது மட்டுமேதான் - நீங்கள் ‘இந்து’ ஆவீர்கள்.

- சுவாமி விவேகானந்தர்